

Fitz-Gerald Augustine

Peace & war in antiquity
a selection of passages from
ancient Greek & Latin authors
Lond. 1931

Ciccotti Stroe
La guerre e la pace nel
mondo antico
Torino 1901

Acad. des Inscriptions
de Sainte Croix (1785) Mémoires des
Mémoires A. J. XVIII (4), 176
Simon des astres A. J. III (11), 35
(1740)
Rambouillet (1825)
o geograph. Topogr. VIII (4), 214

Brink De Demosthenic by
JC Demosthenes, Groningen 1939
75

Fraunce H. De la courtoisie des
étrangers dans les écrits grecs
24.50. 1915

Perticone, Giacomo

L'Erudition del mondo Antico
nella filosofia greca. Torino 1903

Rügel H.

Die sylarisch-ägyptische
Synchronik
1877

Clerc A.

Les mœurs Athéniennes
P. 1893

Darbois A.

Les lignes d'Asie et
asiatique
Bull. des écoles fr. d'Asie
Rome 1885

Darce R.

Du mot de répétition
chez les anciens grecs
(REG. 1885)

Weber Hans Aethiopes Prozedur
in den äthiopen Leebundstaat
(1908) 66 S. 2 Bk.

Schiller A. A.

Sources and influence of the
New Law, III - Centennial of Dr.
George's Law Journal
XVI (1883)

Post A.

Die Anfänge der Staats-
w. Rechtslehre
1878

A. P.

Friedrich Johann
Hauptverträge der Klassik
Beitrag in der ägyptischen Sprache
1906
(Mittel. 2. Verbandsrat
ägypt. Genll. 31. 7. 01)

Furlani S.

L'equilibrio politico nel secondo
millennio an. Chr.

"Aegyptus" 1945
an. 25 fasc. 1-2
p. 28-57

Agathas

Historiarum Aethi
1786 Bonn 1828
1786 Agath. de imperio
Aethi pto J. J. p. 166
1787 Procopio de guerra
contra R. 1895
1788 — opera omnia
I II Ap 1905
1789 Procope
AVEXSATE ou l'art de la
R. 1856

CP
C12

Calhoun
Introduction to Greek
Legal Science

AM

DP 235 Rostkoff
The Social & Econ. History
of the Hellenistic World
1-3 Oct. 1941

To D. Maron ^{Subr} Vic
Internat. arbitration
amongst the Greeks
Oct. 1913

Dion Cass. xxvii 6-7

Plut. Regis Apollodorus
Pompeii IX

Laistner H. C. W.

History of the
Greek world from
479 to 323 B.C.
xv-492
L. 1936 157

Schroeder

Wiz. Stuhl de grecos
hires economie apud
grecos praecipue
officii

Jorgensen de religio
philo. Himerici
L. 1831

Müller de religio
caeremoniis
L. 1854

Wogastli, Danzon

Die Normen des
altgriechischen VR

1895

Robinson G. L.

History of Rome
from 753 B.C. to A.D.

410 xv-456 pp
L. 1935
8/6

Kahstedt Ulrich
Griech. Staatsrecht. I Griech
u. seine dynastische 1922

Staatsgebiet u. Staatsangehö-
rige in Athen
1934

History of the Greek
and Roman world

vol. VII (last)

Parlier H. M. D. et Hist
of the R. World 138-

xv-402 pp 337.
L. 1936

Ruggiero L'arbitrato pub-
lico

Минусинск

1. А. С. К. К. К. К.
1947 42. 110-11
103-113
2) К. К. К. К. К. К.
1948 52. 51-65
3) 1948 52. 51-65
4) К. К. К. К. К. К.
257-258
260-264

У дои

Red. Book, no.

Читат. билет №

Автор Reader A.

Заглавие Histoire L'Arbitrage
internat. chez les Hellènes

Whitaker TOM

Место, год

Martin W.

La Chine et le N. Indes
R. J. XVII - 1885
pp. 504-509
c. 1863.

P. 25 x 46

Martin V.

La vie internat. dans la
Grèce des origines (6-4 M) P. 1980
(Publ. et Dist. des H. Études
internat. de la Grèce)
n. 21

Cicero

de officiis I 2

(Probi dem Cleomenes)
nouveau jeu 2 ha cupar
legendo

Peter J. J.

Купон подписки на журнал "Современная
Содержит: обзор событий; труды и статьи
выдающихся ученых; заграничные новости
Стор. 149

См. Дикт. II 5

Review of Richard T. E. J. Arbitration
among the Greeks of 413
A. Reader L'arb. int. chez les Hellènes
1912
Cybichowatz Antidotes
Vinoogradoff Centre of Hist. Jurispr.
E. Taubler Zug Rom. 1913
von Schaef. Hist. des Recht. 1898

Китобедер

Новейшее Европейское
народное право Тома
Модовика Китобедера; пер.
с фр. Николай Лизаровъ.
М. 1828 г. (12) 6 р.

Luc' (Av. Graubatt. Ho)

Il dir. int. pubblico nel libro, L'Opera
de 300. lodi, Propag.
C. Dell'Av.
1897

Hirzel R.

Στοιχειώδης νόμος
(Publ. 2. Hist. Juris. 1902. X. Sachs.
Ges. 2. 1902. XX n. 21 1902)

Hirzel R.

Themis, Site n. Verwandtes
ein Vertrag & furch. 2. R. 1902 bei
den Griechen 1907

Hitzig H. F.
Allgemeine Staatsverträge
über Rente
(Festgabe f. Ferd. Regelsberger)

Helwing E.
Gesch. des Aachener Bundes,
nach den Quellen dargestellt
1829

Juristische Festgaben für Rud. v. Thiering
gewidmet v. der Rostocker Juristen-
Schulz. Verh. Ferd. Enke
Stuttgart, Verh. Ferd. Enke
1899
(Bernhard Matthias) Das griechische Schiedsgericht
S. 1-58
Schömann Antiquitates juris publ. Graecorum
VI de iurisdictione juris g. p. 364.

Ryffe, C.
Geographisches Wörterb.
M. N. H. Nr. 1914 unkl.

Raeder A.
L'arbitrage international
chez les Hellènes
Christiana 1912

Das griechische Schiedsgericht
nach den Quellen dargestellt
1899
Verh. Ferd. Enke
Stuttgart

Zulueta F. de
L'hist. de droit de
l'antiquité.
(Nik. P. Finow
P. 1900)

Jod M. S.
Internat. Arbitration among
the Greeks.
Oxf 1913

Glötz J.
Ancient Greece at work
An economic history of Greece
from the Minoan period to the
Roman conquest.
300 p.
1924

Denis Hart. des théories
et des idées morales dans
l'antiquité. P. 1856 I-II
Lefrand Le Devoir, Son
sur la morale de Cicéron
P. 1865

Glötz J.
La civilisation égéenne
P. 1923

Cavaignac Eugène
Le problème hittite
P. 1926 200 p.

Poland F.

De legationibus
eorum publicis
Lp. 1885

118 vj. 86! ex. 1885.

Loane E

De artibus etiam quos
gogei adhibuerunt... Lp. 1888

Meier de Poivats chardonnais
Hall 1846

Ca 2. 25

Be Ill.

Беве Китаија

(просьба - колони
у Вашии)

Сестры в надвиз

принеска - увере

Давидов
Сестры
уверен

Müller, C. F. W.

De ritibus et caeremoniis
quibus Graeci commercia publi-
ca, foedera belli pacisque vanta-
runt neque vocabulis puris fecerunt.

alios scriptis, quoad Mercurio et
Thucydides et Lamprobatibus Li-
bris cognosci possunt.

1854

Pater patribus necesse est ut
 beate gentes, beate patres, Kop. coeque
 mundi qui nos fecerunt, M. S.
 Eam nosse et habere ad
 officium suum beate gentes
 ut. op. m. obsequium christifidel-
 ales ex his gentibus. —

(Cm. Nat. theol. Deum III, 5
 Habit.

j. feciale — n 2 patres of 2 n. e.
 nun (Coprois. h. Kyrray)

Boring, Biagio (Arch Gours. xxvi or xxv)
1898
Sept-Dec

Tamias o. o. o. o. o. (as pulchra)

1889 (Kuberm - Dumoulin)

Rondolino Miscell. di stor. Ital. ser. II, v. XIII 1889 (P. Belli)

Arch. grav. III, 347, 480 IV 199 XI 81 [Alerat Podestà]

1889 Inflessis (ob Alerat)

~~Notary of St Priz o Cajas 1824~~

Μητρώον

M. O. B. Caspari The Parliament of the
Achaean League

["E. H. R." April 1914 v. XXIX pp. 209-220].

Treeman, Hist. of Federal Government 2nd ed. (with
comments of Wray pp. 205-216, p. 645).

Strachan-Davidson, Selections from Polybius pp. 45-6

Beloch Griech. Gesch. III, II, 181-85

Dubois Les Lignes étoliennes achéennes pp. 137-38.

Marshall F. H. The Second Achaean Confederacy

Swoboda Griechische Volksbeschlüsse; 21 pp. Stabelhoff
cf. Klio 1911 p. 458 p. 390

De Sanctis Rivista di Filologia 1908 pp. 252-260.

Busolt Griech. Staatsaltertümer pp. 256-7.

Francotte Musée Belge 1906 pp. 15-18

Lipsius Sächs. Berichte 1898, ph.-hist. Kl. pp. 173-4.

Кто издал? Срапу? Салам. Неправильно отпечатано
р.с. манускрип. Но так как он изд. Салам, то он должен быть
р.с. манускрип.

Состав общин. сессий (βύνοδος). Несомненно заключено
βουλή, р.с. представл. собрания делегатов сесс. общин. Но была
ли ядра со βουλή гарме и ἐκκλησίαι — собрания всех графств
сесс. общин (всех). Была ли ἐκкл. собрания эти кафедраль
βύνοδος или в некоторых случаях? Да по крайней мере (Градус. бунд.
— Кресман, Штракен. Оав., Лупин, Брасотте; также ἐκкл. общ.
граф. Висофт, де Савоиз, Савоиза, Велок; Дукайс кассен. — Графство
граф. или разуклад. Дуканал, сессия в мшах Акарнаки,
Аркади, Малнези, Дира и Димолит; Оттоналарики — в Делфу.
Мидеяротии, в провинц. сессиях при Рим. империи, в частности в
Тонитской мша 4^и и 5^и вв. Но 2^е Дело мша одиноку ладая.
(Аон.) или βουλή и ἐκкл., γροφ (κοινὸν τῶν βυρραίων) — одинока.
пр Делгатав д. гленов или (= ав-векл. делегация), βεφ. мша
5^и века — одинокаларга, в 4^и и 5^и вв. также в мшах и ἐκкл.
пр Микиерой или знамен. β. и ἐκкл., но посл. собиралась,
и окв., только при вавдогави мамеграури. О мшах κοινὸν τῶν
γρεσιτῶν, Фокидской мша, Итианской и о Макед. республикан
при Димай, Кавад 1672. мшаго кувваодро.

Послебит не дель ойсакиф (по кувваодрю и кувваодро). Асно,
пшо β. бер еккл. мшаго сущевствет и сущевствовала. Наряду с βύ-
νοδος собирались βυρραίοι — гревал. собрания. Велок гревваодрю,
про еккл. мша оваря, дил вавдоге мамеграури. А. д. еккл. собирались 2 гав.
Векной и βεκτροφ (γ. πρωτῆ, γ. βετιερα γ. γορῆ или βύνοδος)

~~Handwritten~~ Tanta Stoff
Der Staat in der Fiktion d. Odys.
I. c. Innsbr. 1882

II 5 Rechte des Königs im Forete

II 6 " " " im Proze

Δῆμος = ἀστυνομία, δῆμος = ἀστυνομία

" = ἡγεμονία δημοκρατίας (regulus, publ. cons)

ἕξωτος ἢ ἕξωτος ἄλλοις = ἐξωτος ἄλλοις

" " ἄλλοις " = ἐξωτος ἄλλοις

βασίλευς ἢ βασιλεύς = ἄρχων ἄλλοις

21 мая 1923

Кауценштейн Борис адкаж.

Касаравский — мещр. Успенко

Левин — Успенко Н.

Мартынов Т.Е.

Попов Н. В. — мещр. Успенко

Смуров — мр. вест. Успенко

Уаролов — Успенко

Гермак — Н

Рыбаков — Успенко

Dubois Les ligues d'oligarchie et aristocratie

Caver & Parly-Wotowa I col. 1926

Marshall F. H. The Second Athenian Confederacy

Index

M. O. B. Caspari The Parliament of the League
an League (E. H. R. 1914 - XXIX - page
pp. 209 - 220).

Freeman Hist. of Federal Government

Strachan-Davidson Selections from Polybius

Lipsius Saeculae de Pericle 1898, Hist. - Hist. Kl.

Francois Musikalische 1906

Bursolt Griech. Staat altentümer

de Sanctis Rev. Di. Földolova 1908

Szoboda Klis 1911 - Griech. Staat altentümer

" " Griechische Volksbeschichte

10 - Compendio
Roma 1895

Procopius Caesariensis

ροσλα
continua

p. 48

Σεμνὸν μὲν τὸ χροῖμα τῶν πρέβρων καὶ ἄλλως
ἐντιμον κατέστρεψεν ἐν παντὶ ἀνδρώποισι, τοῦτο

49

δὲ ^{καταλαλεῖ} ~~μεγαλῶς~~ ἐς τοῦδε αἰ πρέβεις ἐν βελβιν ἀποτοῖς δικ-
^{remansons} ~~βωξουσὶν~~, ἐς ὃ ^{νισχετε, etc} τῶν βρεστέων ἐπιτεκεία φυλάξωσι τὸ

τῆς πρεβείας ἀξίωμα. κτεῖναι γὰρ ἄνδρα πρεβρευτῆν
ἐρδίκως νεορίκαβι ~~αὐτὸν~~ ἀνδρώποισι, ὅταν ἢ ἐς βαβίδα

^{faciā offesa} ὑβρίδας γαίνεσθαι, ἢ γυναῖκος ἀλλοῦ ξουοικονόγῃ
ἐς εὐνήν ἔλθεσθαι, σαμασ Πισοδαμ Πισογῃ. ποσλα οὐκ-

μιλλι: „ Οὐδὲ ταῦτα, ὡς Πότδων ἀρχηγέ, ἢ περ εἰση-
κας, ἔχει, ἀλλ' ἐν βὺ ^{con insani preteriti} παρὰ πηταδμάβιν οὐχ ὑγιαί-

νουσιν ἀνόβια ἔργα ἐς ἀνδρώποισι πρεβείας ἐνδεί-
^{faciāre adultero} ξαλλο. μοιχῶ μὲν γὰρ οὐδὲ βουλοχέρῳ πρεβρευτῇ

πάροσι γίνεσθαι, ὡς γὰρ οὐδὲ ὕδατος μεταλαχθέντων
ὅτε μὴ γινώσκῃ εὐτ' ὑδατῶν ἔσθαι ^{faciā} ἔσθαι λόγους

δε, ὅσους ἐν ἑκ τοῦ πέμπτου ἀκηκοῦς εἶπῃ,
 οὐκ αὐτὸς τὴν ἐπιτείνουσαν αἰτίαν, ἣν γε οὐκ ἀγνοοῖ
 τυχῶς ὅσους, ἐκείνους ἐν λαβῆ, ἀλλ' ὁ μὲν καλεῖ-
 ται φέροντο, ἐν δικαίῳ τὸ ἐκλύειν τούτο, τὸ δὲ
 πρῶτον τὸ τὴν ^{ministerio} ἐπιτείνειν ἐπιτείνειν περὶ
 κόρον.

Семейство

Императорская

мема,

подвезаюсь испытанию по

и полиглоту ометнику

Испытание производ

190 года.

Scala

Ἐπερ. ἀγέλο (καρπ)

301

Ευριπίδης

νόμοι καὶ νόμοι (67, χείρας) ἑλλήδ' ἄδ' οὐ
(Ἰκετ' ἴδ' οὐ, 311)

καὶ. Οὐδὲκε οὐδ' ἄλλου οὐκ ἔστιν ἄλλου καὶ οὐκ ἄλλου

καὶ. καὶ οὐδὲκε τὸν Περικλέους νόμον (16. 526)

καὶ οὐδὲκε τὸν... νόμον καὶ οὐκ ἄλλου ἑλλήδ' ἄδ' οὐ
(Heracl. 22) ἴδ' οὐ)

Ἐπερ καὶ οὐκ ἄλλου καὶ οὐκ ἄλλου ἑλλήδ' ἄδ' οὐ
(Heracl. 22) ἴδ' οὐ)

Die Schutzflaheuten nicht zu töten:

Thucydides III 58.3 u 68.6 νόμος τῶν ἑλλήδ' ἄδ' οὐ

III 59.1: τὰ κοινὰ τῶν ἑλλήδ' ἄδ' οὐ νόμοι

(IV 97,3 - ἡ σὺν. κρᾶμος)

302

Polyb. IX, 1; 11, 3

πολεμῶν νόμοι

Xenoph. II, 32

εἰς ἑλλήδ' ἄδ' οὐ καὶ οὐκ ἄλλου

C

Ἐχθρῶν (- γῶν) νόμοι

Thuc. VI 26; VII 35; X 8

Polyb. XI 18

Arth. Pol. II 9

Herod. Op. d. 129 / χρῆσιμος

„das Mandat“ wie es die Griechen
im Gegensatz zum Völker Rechte
ausdrückten

Troas. 932

Androm. 665, 680

Hel. 276 τὸ βραχέως, γὰρ δοῦναι
πᾶσι μὴ ἔσθ' ἔσθ'

ПРИСТАВЪ ДѢЛКО!

7208

Demosthenes

Art. Hecrat. p. 440 C. u. 0. 0. 0.
(p. 626)

καὶ τὸν ἐνδύσθων νόμοι

Thucyd. III 56: τὸν νόμον καὶ οὐκ ἄλλου
(p. 696)

Herodot. IX 13, 62-66; 103

Eschine discours sur l'ambassade
par Julien et Pèrera.

Gilbert G. Handb. d. griech. Staats-
recht. 2te Ed. Lpz. 1871-85

Herrmann K. F. Griech. Rechtsalter-
thümer 3 Aufl. Freiburg 1884
" " Griech. Staatsrecht.
5 Aufl. Freiburg 1889-92

Hudtwalcker M. H. Ueber d. öff. u.
Privatrechtsgeschichte in Athen
Leipzig 1812

Hüllmann K. G. Handelsrecht der
Griechen. Bonn 1839

Kuhn E. Ueber die Entstehung d.
Staats d. Alten Lpz. 1878

Lugebil K. Zur Gesch. d. Staatsverf.
v. Athen Lpz. 1871

Mejer MMS. Die Privatschreib-
schriften in der öff. Bibliothek
Athens. Halle 1876

Die Privatschreiben des
Königs von Athen
aus der Zeit des
Königs Demetrius

Die Privatschreiben des
Königs von Athen
aus der Zeit des
Königs Demetrius

Die Privatschreiben des
Königs von Athen
aus der Zeit des
Königs Demetrius

Die Privatschreiben des
Königs von Athen
aus der Zeit des
Königs Demetrius

Die Privatschreiben des
Königs von Athen
aus der Zeit des
Königs Demetrius

Circius

d. Cincius (соврем. Гунгерона). De re militari

§12. (Cicero de re publica, de officiis, de senectute), Quod populus hermundulus hominesque populi hermunduli adversus populum Romanum bellum facere deliqueruntque, quodque populus Romanus cum populo hermundulo hominibusque hermundulis bellum iussit, ob eam rem ego populusque Romanus populo hermundulo hominibusque hermundulis bellum iniussitque. (Bell. 16, 481) (Jur. Nat. p. 20)

§22. Natio in eadem terra hominum genus natae. Cincius genus hominum qui non aliunde venerunt, sed ibi nati sunt, significari ait. (Test. v. Natio p. 166.) (Jur. Nat. p. 22)

Тракия

Род. ок. 200 г. в Мелитонии, сам Лу-
сифас, сына аргентина Philopotesen, сына
Ах. Курн. Госуд. саулум, в носок естах,
169 г. командует Ах. кавалерий, студент гос.
грабареши в Цезии после рогафоту Фашии
(197 г.) и Анриота (191 г.). кувуен в Цезии по-
ше рогафоту на Вултонии Персея в Рудна (168 г.)
се кезакон. помощу Макед. царю, и в 16 мз
(167 - 157) завертан в Риме, наравних сатисови
Acimilous Paulus, студент с маед. аз грешитков
Publ. Scripto Acimilous. в 146 г. со Вултонии в

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, including the name "Kazarene" and a date "1871".

Main body of handwritten text, appearing to be a list or detailed notes, written in a cursive script. The text is mirrored across the page, suggesting bleed-through from the reverse side.

Arch.

Speculum

Arch. f. von Forch

Arch. f. Kuhlberg

The Cambridge Herb. Journal

Hirs. Zotschitz

Mitt. d. österr. Justizrat

Görlitz Siegf.

Widmung 2. Gust. J. König.

Hofrat Wernar

1936

(Mitt.-Inst. Forsch. III)

Bulletin of John Rylands Library

Journal of Econ. Bot. Soc.
ed. S. C. Bennett

The Classical Journal

Plus

Hermes

Cl. Philology

The Cl. Quarterly

Classical Weekly

Gnomon

L'antiquité classique

Philologus

Revue de Philologie

Die Antike

D. N.

Ins. L. 27.669

(J. J. Barthélemy)

Recherches sur le partage de butin,
chez les anciens peuples

(Dans ses „Oeuvres Diverses“ t. II

Paris 1823 8° p. 13-63.

10 juil. 1773.

15 août 1773.

Lettre de M. Stanley à l'abbé Barth.; reponse de Barth.; extrait d'une seconde lettre de M. St.; extrait d'un mémoire sur l'usage des Rouleaux, à l'égard du butin fait sur les ennemis. —

По поводу завароты Уиндм Ст. просит дать указание о порядке действий. — В Уиндм не было никакого отн. добьши; следовательно на дрв, одержав, дававший предводительство шайке влает в расуе ввекис добьши. По общему согласию с Ст., при посылке подкрепления в разосеюю пещеру Ст. 732. Вроде шайки Barth. — sur l'usage des Rouleaux. — указание в Б. синагоге добьши отн. двифимости только (недвиж. переходила ко 2-му), где предводителю давалась указание проследить, но с отн. дрв. в своих шайках. Даже Уиндм просит это, чтобы отн. противор. его указанию (2-му).

Николай Кесаринский

XVI 93 с. 4

(Зан. Уст. при. Пар.
с 1876 г.)

7. 2 1876

2. 6 1881

2. 28 1891

о трехневском суде
Засовте (Компромиссарное)

~~280~~ 280

Br. M.
1306. d. 16.

Aug. Eum. Turretini Genevensis.

De Legationibus Publicis

apud Athenienses. - Ditt. manu. quatuor
ad summos in philosophia honores rite conferendos
in universitate litterarum Monachensi scripta Aug. 1788.

Genevae, Typis Careyannis, 1840, 8°

pp. 46.

5. - quam autem eo pervenit populus, ut ipse
sibi velut unum corpus esse videatur. tunc
eadem impulsus necessitate, qua homines
inter se conjuncti legibus se submisseraut,
certa quaedam jura sibi caeterisque nationibus
communera admittit, quibus subleto
sollicitudine et commoditas atque usus, quem ex
homo rerum statu, ad pacem tranquillitatemque
tuendam, fore speraverat.

motusque factum est, ut leges inter
nationes communi consensu sancirentur,
quae quem naturali quodam fundamento sunt
horum, seu aeternae esse debent. Tam veros legibus
illis usque constat, quod apud omnes populos bene
memoratos fuit observatum, mutuoque inter eos

commune sunt
sella praesides, etque praesides
etiam praesides etiam praesides
etiam praesides etiam praesides

P. N.
8° J. 5954.

Emil Szanto,

Das griechische Bürgerrecht von
Emil Szanto

Treuburg i. N. 1892, Mohr, 8° S. 165

Eroilebung. Das zurechtse Staatsrecht

I. Die Verletzung des Bürgerrechts . . .	8-6
II die Scopolitric (corpan. ogd. cybejeruufef)	67
III die Sympolitric	104-160.

P. N.
Inv. J. 21. 485

(Schoemann)

Frisch'sche Alterthümer von
J. J. Schoemann

Zweiter Band: Die internationalen
Verhältnisse und das Religionswesen

Berlin, Weidmannsche Buchhandlung

1859 8° p. 527.

<u>IV</u> Die Internat. Verhältnisse	1-114.
1. Allgem. VR. Grundsätze	2.
2. von den Amphixyonen	25.
3. Das Delphische Orakel	37.
4. Die Nationalfeste (Olympien, Pythien, Nemeen, Isthmien)	45-59-61-63.
5. Die landschaftlichen Staatenvereine	68.
6. Die Colonialverhältnisse	78
7. Die Spartanische Symmachie	86
8. Die Athenische Symmachie	91
9. Der ätolische Bund	104.
10. Der achäische Bund	106.

N. N.
Inv. T. 21483.

(Schoemann)

Antiquitates juris publici
Graecorum. delinea vit Georg.
Frid. Schoemann.

Gryphiswaldrae, theyantis C. A. Kochii
1838 8° p. 462

vii. (Hocadum (6 ³) uaba) de institutis iuris q. 364-447.	
capl. de iure q. in uniuersum	364.
2. de communione sacrorum	377
3. de concilio Amphictyonum	385
4. de oraculo Delphico	393
5. de foederibus populorum intra unius ter- rae fines habitantium	398
6. de iure coloniarum	414
7. de proueyatu Graeciae	424.
8. de foedere Aetolico	436
9. de foedere Achaico	441.

(ископение б. документально: в рукопис. восточн. ука-
заний из Клявковъ, Греч. Alterth.)

Navigation Inst. 4 tit. 7 § 2.

Sty. l. 4 tit. 9:

- l. 14 tit. 1-2

- l. 22 tit. 2

- l. 43, 12-14

- l. 47, tit. 5

Cod. l. 4 tit. 25:

Cod. Theod. l. 13 tit. 5-6, 7

" " l. 13 tit. 1; l. ii tit. 3.

Cod. Theod. l. 13 tit. 9; Cod. l. 11, tit. b. de naufr.

" " l. 14 tit. 21; C. 11 tit. 27

Cod. lib. 11 tit. 2-3

cod Theod. lib. 10 tit. 23; Cod. l. 11 tit. 13

nov. 106 u 110.

Prescription

Protection Cod. 11 tit. 54; nov. 17 cap. 13.

Prussians, Public

Фундус I 85

спод-чал,
Аукигал: ^{спод-чал} ~~спод-чал~~ п. во к Аукигал.

" а д. сам золоты дати охоту пугачу.
да, а не даю, ким резов пугачу не-
то а даю, пугачуко резово а да вое-
нит а каа на обидити.

Ср. I 118, I 12, 41, 79, 31

Para decret. i tit. 34 de tr. atp.; extra l. 5 tit. 9

Pacte

Ratification Cod. l. 2 tit. 46; Cod. l. 5 tit. 16; ibid. tit. 14

Residence decret. l. 3 tit. 4; Sext. 3 tit. 3

Representer de custodia et exhibitione sacrorum d. 49, tit. 3.

Soldat

Aristot. Politica

lib. I c. II n° 16

16... Αιχμῶς γὰρ λέγεται τὸ δουλεύειν καὶ ὁ δου-
λος. Ἔστι γὰρ τις κατὰ νόμον δουλὸς καὶ δουλεύ-
ων. ὁ γὰρ νόμος ὁμολογία τίς ἐστίν, ἐν ᾧ τὰ κα-
τὰ νόμον κρατούντων τῶν κρατούντων εἶναι
φασι. τοῦτο δὲ τὸ δίκαιον σπουδαίον τῶν ἐν τοῖς νό-
μοις, ὡς πᾶσι φήσασιν, γράφονται παρ' ἐνόμων, ὡς δε-
νόν, εἰ τοῦ βλάσφημοι δυνάμενον καὶ κατὰ δύναμιν
κρείττονος ἔσται δουλὸς καὶ ἐξυμῆνον τὸ βλάσφημ.

f. 6 v°

Thouas Aquinas:... durum videbatur, si ille,
qui est passus violentiam sit servus: et subiectus
ei qui potest violentiam inferre: et non est melior
nobis quia est potentior.

f. 6 b.

¶ Postea est enim quaedam promulgatio legis:
ut illi qui sunt veluti in bello, et cantare esse servi
eorum qui contra eos gravaverunt. Et hoc rone
quasi omnes gentes utuntur ante et sub gent. nominatas.

† ἐπιζήσιον δουλεύειν οὐδέποτε ἐν γαλήνῃ τοῖς δούλοις εἶναι ...

18. Οὐτως δ' ἀντισημνοὶ τινες, ~~οὗτοι~~ οἱ ὄντες, δι' ἕξιόν
τινός (ὁ γὰρ νόμος δὲ κείνους) τῆν κατὰ νόμον δου-
λείαν τιθέντες δίκαιαν· ἀλλὰ δ' οὐ γὰρ. τῆν δὲ γὰρ
ἔργων ἐνδέχεται μὴ δίκαιον εἶναι τῶν πολλῶν καὶ τῶν

f. 6^v: (arguetur: quaedam struunt quodam, ut auctus,
aliquid recti: nam lex iustam esse est: servitatem quae
ex bello prorexit iustam posuere: et simpliciter non
6^v aruit. Explicatio Thomae: ... dicitur enim iustam
simpliciter, quod est iustam secundum suam naturam.

Iustam autem secundum quod, quod refertur ad commo-
ditatem humanam, quam lex intendit: quia propter
utilitatem hominum omnes leges iustae sunt. Quia tū-
tur hoc non est iustum secundum naturam quod quicquam
ab hostibus vincuntur sicut servi cum plerumque con-
trahat servitutes ab occupatoribus superioribus: dicit hoc
non esse simpliciter iustum: est tamen ad commodum
humanae vitae. Est enim hoc utile et illis qui vincuntur,
tūc quia propter hoc a victoribus conservantur, ut
saltem subiecti vivant... et etiam illis qui vincunt...

Ma te ~~impugnata~~ Lex humana te re. cupide ament
Interferuere effraeter qui essent uel sotes mente...
^{accepit}
sed aliquid signum praecurrente seruet ossem uo-
lontatem; quae prouenit ex aliqua excellentia uirtutis. Et
ideo statuit uictores esse domini eos qui uincuntur
Et uero hoc iustum iudicatur esse secundum eundem.

(Nepos) "Nam fieri potest ut belli proceptorum nequa-
quidem sit restum; et indignum seruire reue diceret
esse seruum; aliqui continget eos qui nobilitate
videntur, seruos esse: atque ex servis si contingat eos
capi et uenundari"

(Thomae):.. proceptorum bellorum coacti est
se turustum; puta cum aliquis non habet iustam cau-
sam assumendi bellum. Ergo seruitus quae sequitur ex ho-
li bello non est stuplexter iusta. ... Contigit per bellum
aliquem superari cui indignum est seruire. Sed nullus po-
test dicere quod ille quem indignum est seruire oustet sit
seruus. Ergo non potest dici quod seruitus quae est ex bello,
stuplexter sit iusta. ... acciderat quoadque eos qui sunt
de nobilitate rursus generare esse seruos si caperantur in bello et
si contingat eos uendi, sequeretur ulterius quod filii eorum
esset serui ex servis nati...

f 62°
O flagitios non uo-
luntarios deere, sed
Barbaros (Mort)
si... solum barbari cum
si... coguntur trahat serui Thomae

Минимид Фронтинус, чито војна ртмиса се
всегда в потузу права, сео суд bofius,
собрани у Уоуиз деј. в. аср. Pol. 27, 2

Polit. II 9 (1271 a 41)

Арист.

самајде на Платотиа (о мисре)

Pol. VII 14 (1333 a 30) перс икшо

τέλος τῆς ζωῆς τῶν

αἰσθητικῶν ἀδελφ. (αἰσθητικῶν)
необно зед. гажу. дигеуе де και
πῶς εἰς βίος εἰς ἀρχαίαν και εἰς οὐδὲν
και πῶς γεον και εἰς οὐδὲν. . . πῶς
μον περ εἰς οὐδὲν χεῖρον, ἀρχαίαν εἰς οὐδὲν

Isocrates

Panathen. 226 ca. (в конце)

ἐπιόμα и β. αναρκα τοῦ αἰσθητικῶν
αἰσθητικῶν и γ. αναρκα τοῦ αἰσθητικῶν
и δ. αναρκα τοῦ αἰσθητικῶν

и η. αναρκα и θ. αναρκα - τοῦ

ἐπιόμα; и αναρκα τοῦ, α. οὐ γου.

Isocrates αἰσθητικῶν и β. αναρκα τοῦ αἰσθητικῶν, Сознание
и β. αναρκα тоῦ αἰσθητικῶν, как и ἰσχυρῶν и β. αναρκα
и γ. αναρκα тоῦ αἰσθητικῶν, α. οὐ κατ τοῦ αἰσθητικῶν

М. Н. П.

ИМПЕРАТОРСКІЙ
ЮРЬЕВСКІЙ УНИВЕРСИТЕТЪ.

Юридическій Факультетъ.

Юрьевъ,

..... " 190 года.

№

σε τὴν πολυτιμὴν χεῖρα καὶ τῆς εὐχαριστίας.

Въ Совѣтъ

ИМПЕРАТОРСКАГО Юрьевского
Университета.

Lib. IV (7) cap. XIII n. 16

16. Ἐπειδὴ δὲ τὸ αὐτὸ τέλος εἶναι γίνεσθαι
καὶ κοινῆ καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἀνδραπέως, καὶ τὸν
αὐτὸν ὄγον ἀναγκαῖον εἶναι τῷ τε ἐλαττωτέρῳ ἢ
δὲ καὶ τῷ ἐπερῶν πολιτείᾳ, γινώσκοντες ὅτι οὐ
τὰς εἰς τὴν σχολὴν ἀγέτας εὐδέχουσι. τέλος
μὲν, ὡς πρὶν εἰρηναῖα πολιτεία, εἰρηναῖα γὰρ πολέμου,
σχολὴ δ' ἀρχαίας.

18... ὁ γὰρ πόλεμος ἀναγκάζει δικαιοσύνην εἶ-
ναι καὶ εὐνομίαν...

l. I c. I n. 7.

7... Διὸ καὶ τοσούτων ἐβουλεύοντο αἱ πόλεις, καὶ
τὸν εἶναι τὰ ἐδρῆ ἐκ βασιλευσάντων μὲν οὐκ ἔχοντων...

9... ἀνδραπέως φύσει πολιτικῶν ζῶον...

Βασιλευσάντων δ' ἑλθόντων ἀρχὴν εἰς τὸν πόλιν. l. I c. I n. 6
in Kuznetsov's edition 1940.

Aristot. Politica l. IV (7) c. III n. 4

Τοῖς μὲν ὁμοίως τὸ κοινὸν καὶ τὸ δίκαιον
ἐν τῷ μέγε. τούτῳ μὲν ἴσον καὶ ὅμοιον. τὸ δὲ
μὴ ἴσον τοῖς ἴσοις καὶ τὸ μὴ ὅμοιον τοῖς ὁμοί-
οις παρὰ φύσιν. οὐδὲν δὲ τῶν παρὰ φύσιν καλόν.

ibid. n. 6 in fine:

Ὅτι μὲν οὖν τὸν αὐτὸν βίον ἀναγκαῖον
εἶναι τὸν ἀριστὸν ἐκαστῶν τε τῶν ἀνδραπέων
καὶ κοινῆ τὰς πόλεις καὶ τοῖς ἀνδραπέως, γι-
νώσκοντες ἔστω.

Lib. IV (7) cap. XIII n. 8

8. Διήκονται δὲ καὶ πᾶς ὁ βίος εἰς ἀρχαίαν
καὶ εἰς σχολὴν, καὶ πόλεμον καὶ εἰρηναίαν...
πόλεμος μὲν εἰρηναῖα γὰρ, ἀρχαία δὲ σχολῆς,
τὸ δ' ἀναγκαῖον καὶ φύσει τῶν κοινῶν ἔστω.

cf. l. I c. 2 n. 14: πολιτικὸς βίος. - γίνεται διηρημένον εἰς

Gens

Tus gentium

Prus

Кында - гравис. мисит & депенди. Р. 153-45 отъяснен
ант, пр. 2-е изъяснен. барно в инфинит. барно

2-во не могло разбиваться, не смогли предвзвешать
и не подчинив свои роды, чтобы не вернулись к ним по-
лучили свои удачи... Dans le conflit permanent qui s'éleva
entre les gens et l'Etat, ce fut ce dernier qui naturellement
trouva par triomphe, car il répondait mieux aux néces-
sités de la société et au sentiment d'ordre idéalisme
qui pénétrait chaque jour d'avantage dans les mœurs et
dans le droit. Чувство Закона, которое было развинуто мар-
шалом организационным ислем родственных, популяризм ислем
добавил несколько элементов (о роду не говорим). Родовые Союзы,
особенно же Клясыны наисамы посвященные здроту родовой
организации. Популяризм и граф. эмалеция, готу умиротворения
Владимиром Омелин на Делах (Клясынах) - по ислему за родство.
Le plus subtil, sans doute, comme association exclu-
sivement religieuse.

Ludovic Beauchet Hist. du dr. de la répub. athenienne
t. I Le dr. de famille I p. 3-11.

p. 24. propriété, est Klaw. - (Klaw. grottes), R. 10, sur, égaré, se, (Klaw. grottes), R. 10, sur, égaré, se, (Klaw. grottes)

ЗНАМ к методике преподавания

- 1) Конспект лекц. и препод. материалы.
- 2) Основное в конспекте - вывод.
- 3) Делаю опыты преподават. студентам
(Предлож. студ. представит.)

Важливо. Передайте в каф. математич. задачи !!!

студ. Слишком быстро проходят курс.

Оторванность кафедр от студ. масс.

Просит задавать на дни чтения с проработкой.

Давать больше работы просирунтам преподавателям дома, а не тратить времени в группе.

Давать задания на предмете, темат.

Задания решать самостоятельно, а физик. Сильно усложняют.

gentes non Carthagenensium,
sed circumiacentium barbarorum

Serv. I 523

Слово, деусъ вост. рим. имперіи не означало
 необходимая в своемъ значеніи. Оно индивидуаль и
 власть его была ограничена и концессія j. d. была
 дава различна. различіе можно замечать герм.
 у деусъ означаютъ родовую общину. Въ это мнѣніе
 подтвержденіе сохранилось и въ старославян. когда
 славяне получили и в. мировое значеніе, когда
 постоенно иследуетъ, замечается словомъ рамоуа,
 раньше именованъ советни иной смисла у деусъ обо-
 значаетъ общину племенную, государственную - деусъ
 романа, деусъ Скалскае. Въ ономъ перепл. рус
 г. явл. наиб. сходство съ фин. гило ии, рауридеи
 рада ии.р., также и финног. правомъ 3 деусъ обдурмае
 Курьоду. единично - деусъ Асиакса (Walla g. est, quam
 non ita gustiget, tam inter Troas quam Barbaros potest
 Lemca III, 2 de tra). Умѣ в перепл. Цезаря деусъ не имаетъ
 опред. значенія: деусъ Латинотум, г. Салпинотум, г.
 Мавротум (Caes. 3 de b. 80), г. Саллотум, (Caes. 2 de b. 28)
 г. Лидотум (Caes. 6 de b. 31). Деусъ обимаетъ некоторы
 город. общины: Cic. 1 de off. 17. Latini plures sunt sacrosanctis
 communibus. . . proprios est eisdem gentis, nationis, linguae,
 diametone homines condunguntur, raterous etiam est
 eisdem esse civitatis. — (Урбеи г. ^{с. Савіа} нѣдвалитъ г. и. j. n. срада j. d. officij.
 не рѣшати не кѣмъ и не, сажениа и популѣ.
 не габѣ. и и гинѣя) Латин.

Tacit. Germ. 2 ita nationis nomine non gentes evaluat, sed
 Cic. 3 Nat. 2. 39 Deum non curare singulos homines, nec civi-
 tates, nec nationes, nec gentes (gens = народъ, народъ, а народъ
 Quat. 11, 3, 87 In tanta per omnes g. nationesque lingua
 diversitate.

Cic. Fonti. 11 Exterae nationes et gentes (pop. y топулѣ)
 Quat. 12, 2, 3 Leges quae propriae populis et gentibus sunt
 Apul. 4 Met. 34 Cum gentes et populi celebrarent nos
 divinis honoribus. . .

Cic. 2, Rep. 26 bella subegit Aegroorum magnam gentem. . .
 — 3 R. 4. Gens Sabinaque Volscia
 Cic. 15 Metam. 558 Gens Etruscorum, g. Umbroorum

(Auct. D. Hisp. 17; Flor. 1 ad. 2)

3) Барбаре - qui in cultu rare g. vivebant. Ассио. Греттар.

act. 4. Cad. Theod. 3, 14, 1; 11, 80, 62; Амміан. 14, 7; de Plant 7, 485.
 4) Имперіи - кѣмъ, и не стѣмъ, вѣро и, стѣ, популѣ. Vult
 16. 5, 1; 10, 20

Reuillout Ch.

Gentes & Sourrat & Pume

(Rev. de Dr. Fr. 1862 p. 385-399)

Lexicon turcoticum... ex antiquis et recentioribus surse... constructum. Col. Allobr, 1615, 8° 1295.

Gentiles coeperunt dici pro barbaris, qui Romano imperio non erant subditi, vocentes iuculto iure gentium l. 1 Th. tit. de iust. gentil.

Jus et Natio, inquit Cornel. Fronton, sic differunt, Natio solum Patrum quaerit, Jus terram maiorem

Hostis... Appellatus est autem hostis, ab hostio, quod est aequo, quoniam peregrini diis, ut nos nostris absentes legibus, pares nobis videntur.

Surguntium est quod gentes humanae utuntur. sicut a populo alceus crochatis tractum est nomen raris Cortis: status 9. ab eam notus populus vocatur. Neque larum surguntur: Gentes id constiterunt, autem utum admitterent. Ergo est res naturalis autae quibus modis surgunt hominum est. Ego sane multum probum humanae auctoritati, sed non profero eam natural.

Legati uorſi uixero

14.9 si croitas in qua orti sunt. . otro tor-
peat, plerique nobilitate adolescentium
petunt altro eas nationes, quae tunc
bellum aliquod gerunt, quae et ingra-
genti quies est.

2.44.7. gentis aduersione. . arista in se
verterant. vis nationum (i.e. Suedorum
et Chersonesorum). . in aequo (cf. 15, 27, 9)

IV, 16, 7 Germani, laeta bello gens.

A. 24.12 exultant. . unum et regulis gentis
Isc. Hibernorum) exasperat.

III, 46, 5. nota Dacorum gens nunquam fida.

IV, 81, 7 gens (Aegyptiorum) cf. 84. 24

4, 48, 12 gentis (Thracum) 12, 44, 3. genti Parthorum

12, 54. 9. Galilaeorum natio (ebraei), nob. v. m. gens
(cf. 15, 27, 9)

V, 4, 1; 4. 15; 5. 7 (prosecutione ad libertatem gens)
8, 9; 13, 2; 8, 12; 9, 11 - beydn gens.

Tacit 3, 43, 10 more gentico (i. e. Aeduarum)

6. 33. 8 more g. (i. e. Sarratarum)

D. 5. 19 non aliud in crostate nostra. vel
ad urbis fatuam pulchrius vel ad
totius imperii atque omnium gentium
nostram inlustrus.

I, 84. 25 aeternitas rerum et pat gentium

IX, 74. 4. quos gentium sive animis.. haberi ^{negit}

G. 2, 20, sa nationis nomen in gentis ^{evalute}
'ratio' partem significat, 'gens' amplex-
atur universos: eadem ratione 4. 3. Ger-
maniae populos nullis (aliis) altarum
nationum conubiis infectos propriam
et sinceram et tantam sui solum
gentem extitisse arbitrantur.

I 24 - Zaccaror. Zorobora

II 4, 7 nocent

I 32, 5-14 poma odubia. ludus (clarificatio)

Liv. I 14 1: Laurentes iure g. agerent (ocrajda. patess. mauna nocent scely)

IX 17-2 quis dabo pax nocent Gudea. a Ben.

4 de caete enphura i. g.

IX 19, 3 nocent

IX 32, 5 Scelus legatorum contra i. g. intersectorum

IX 36, 6 Legati contra j. g. arma cogent

IX 4, 14 nocent
IX 4, 7 "

11 8 ut pro i. g. violeto Tati dederentur (Luna Zydypff Götter)

VII 1, 6 oblex. pabus Zydypff quod in Gallos ad quos missus erat orator, contra j. g. pugnas

VII 6 negotus noc. Komey bety bovy - ydun, lufeto ymety
11 documento fuisse ne deinde turbato gentium
intra comitru haberentur

VII 5, 2 oblexus. Poma cepux. Pars na nocca demquam victor capitolium cepisset, non legatus iure g. latus

11 6, 7 nocon rapuerat noctomyra u rna; tbodyferum nega legatos propiciis centis cura meji vrotum magis... naun i. g. ab ira impetue hominum. tegerat.

IX 10, 7 (Ker) un. ymety Prolegressi ficialis tbi ad portem venire, vestem de dabi facis sponsoribus iubent, manus pax harum viasiri. genua zobogum (9); Qu andorpe hisce homines iniuriam populi R. Quiribium foedus ictum iri typondant, atque ob eam rem nonem nouerunt, ab eam rem quo populus R. Scelare inijis sit taliter hosce homines vos dedit. No dyant saryus, No re kannud. zpad., ydajie korod veyera illum legatum (pator pabr. ty. 24, 6) a te contra j. g. violatum: eo iustius bellum gesturos.

XI 25, 7 nach

XX 25, 10 nach

Parthena I 15

I 22, 7, 12, 31

XX 16, 9

XX 13

XXVI 3

XXVII 46, 11

IX 30

VII 19

IX 8

XL 6

XLII 47

Dorobus (funda n. xynusid)

XX 42, 21 (porous, si lex)

I 27, 9, 5

Delitio

I 38.7

~~xxx~~ 9.9

1/2 10

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side]

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side]

Howna (old name)

Tit-Lov. 1, 32 (Circus y. Sul.-Gall. 16, 4, 1)

Tit-Lov. 6, 21, 5

" " 6, 22, 4

" " 4, 30, 15

" " 58, 8

" " 7, 6, 7

" " 12, 1

" " 19, 10

" " 32, 1

" " 8, 22, 8

" " 25, 2

" " 29, 6, ~~4~~

42, 30, 10
Tit. Lov. 10, 12, 3

" " 45, 7.

" " 31, 6, 3

" " 7, 1

Denys 8, 91

9, 69

11, 3.

Polyb. I, 11.

Depuis que l'idée du dr. int. s'est étendue en dehors du do-
maine du foedus, se qui se montre en particulier dans
la destruction de ces brèves tenant lieu de foedus et dans
l'emploi des fétraux à l'égard de toutes les nations, la destruc-
tion de la déclaration de guerre rompant un traité et de la
déclaration de guerre tout court est, à proprement parler,
sans objet; car une déclaration de guerre ne peut guère se
produire à l'époque récente, qu'en violant un ancien traité international.
(Moumser. Dr. publ. t. VI p. 392 nota 3)

Legare, legatio, legatus

Liv. I, 3. Numitori qui stirpis maxonius erat,
regnum vetustum Sclviae gentis legat.

" IX, 20. ab frequentibus Samnitium populis
de foedere renovando legati

" XXXVI, 1. consulam legari ad id bellum

" XL, 54. suspecti et non nostri factionis... qui
Romam legati fuerant.

" V, 4. cauctores fuere contra eos caedis ineptae legatorum no-
strorum

Liv. XXVI, 6. Legatus gromi gromoyis

" XXXVIII, 58. Scythonem.. a patre.. cui.. legatus in
africam iret

" III, 29. legatus his legationibus praeris

- Liv. XXI, 6. Legatio secreta nequidum missa
 " XXXII, 37 neque colloquium postea Phlegade-
 dit neque legationem aliam, quam quae
 omni Graecia decedi nunticaret, adnestu-
 rum dixit
 " XXVIII, 39. legationes deinde ceterae in sena-
 tum introductae auditaque
 " XLV, 25 Theodotum in eam legationem miserunt
XXI, 63 in eam legationem profecti
 " XXXVI, 5. huic tam perplexae legationi, quae non
 satis in promptu erat quod responderet, legatos
 se missurum ad eos dixit.
 " XXIII, 6 legationem reuocare (ἀπέλασεν) cf. XXI, 17
 " XXIV, 48 ut duo legationem referrent cf. VII, 32
 " XXVI, 51. a multis legationibus protonus in uita
 aditus (cf. I, 9; IV, 58; V, 37; XXXII, 1).

Genus

- Lv. III, 8 vos solos (patres) gentem habere
- " IX, 27 Potitra gens, cuius ad aram maximam
terculis familiare sacerdotium fuerat.
- " IV 1. confundi iura gentium rebantur. (pala
lo jott. "collucto gentium" dicitur vnde Darx.)
- " IV, 4. 89 iura g. hominumque g. i. j. d. o. b. u. n. e. d. e. b.
- ? " V, 4. ~~iura g. de sede rusticorum i. 3.~~
- " VII, 26 cuius populi ea parsque gentis classis
fuerit
- " XXVI 27. nullam in terris gentem esse, nullum
infestorem populum nominari R.
f. XLV. 30.
- " XXIV, 48 Massyli ea gens vocatur.. c. 57. Rutuli gens
praepollens

Loc. V 52 an gentilitia sacra ne tū bello quodēti
interuisti, publica sacra et Romanos Deos
etiam in pace ceseri placet.

" XXIV, 32 genus militare (pro militibus) XXXIV, 27 genus
agreste. — c. 17 ferot genus, nullam vitam ceti
sine aruitis esse (sa kenan). — XXI, 44. Maedonum
genus oune nomenque. — XX, 12 genus Numidarum.
cf. VIII, 29.

Ius gentium a. nappus, u. nēdeba.

"anni principio et de connubio patrum et plebis C. Canuleius tribunus plebis rogationem promulgavit; qua contaminari sanguinem suum patres, confundique iura gentium rebantur... (Tit. Liv. IV c. 1 princ.)

носа норамери н конура н нēдеба н нппуи
фппефрпюит, буди ба зирон риде догоб; коуофне: ун-
дичсе рпос суум нумен, суа аупотра; квае ут
пронум контакта синт аб ео, а quo nec оис nec fas
фuerit, deletum ехēритум сун дуе документо фу-
иссе, не дернде, турбатогентрум туре, конструа ха-
берентур. ннр воертс курра ет форум зертонет...
(потуссе гатрес плебисето пелли honoribus suis: num-
etiam in deos immortales rnauspicataм legem valu-
isse?) Tit-Liv. VII, 6 in fine. —

Fides

- Lo. I, 1. fidem futurae amicitiae sanxerat
- " XXIII, 9. Sacratae fidae manus
- " XXVIII, 25. per fidem violati colloquii (pro per violatum fidem colloquii)
- " XXK, 12. data dextra tu ad, quod petebatur, oblegandae fidei.
- " XL 34. Sincera fide in pace Logures esse. (Saepe dicitur Livius 39, 2; 44, 13.)
- " XXI, 34. ad fidem promissorum obsides accepit
- XXIII, 34. mittitque ad regis ipsius firmandam fidem legati
- XXXII, 33. de pace cum fide agere
- IX, 40. induciarum fidem recuperat (VIII, 27. fides induciarum sancta dicitur)

- Lv. VI, 41 altera rogatione Sextii foecia abrogari, cum
qua omnis societates humana tollitur (i.e.
cum debitores solvere non teneantur) cf. c. ii.
- " IX, 9. apud quos iuxta divinas religiones foeces
colitur.
- " " 12. nequaquam deos foecis que invocantes cf. 2^a p. 18.
- " XXIII, 48 nisi foec staret resp. opibus non saturam
(i.e. quia pecunia ei creditur)
- " XX, 29 hostis foecia, quae non de nihilo profecto
concepta est. (VIII, 8)

Liv. XXIX, 20 Consules decem legatos, quos his vide-
retur, e R. Senatu legere Liv. XXXIII, 24; Polyb. 18, 25; Liv. 30, 8

Liv. XXXVIII, 44 contra dixerunt pars maior se-
cum legatorum qui cum eo fuerant. - 47 (ex 10 legat.)
36, 3)

Liv. XXXIII, 24 decem legati ^{more maiestatis} secreti (Pompon. l. 284 d.
Scott. j. 172)

Liv. XXX, 17 honoratissimae legati gratulati frumentum
senatus sunt. . . deinde gratias egerunt (XXVII, 3 - legati
gratulantur; l. 45, 20 - gratulatum; Liv. 45, 44 f
Grav. Str. excerptaleg. XX; Liv. 28, 34 - ab haec... gra-
tias actum nos decem legatos ad vos misit; Liv 27, 10
XXX, 21; XXXVIII, 3; XXXI, 2 (legati tres)

Cic. Att. XIII, 6 Spursum Ummidiam putarem in 10 le-
gatis fuisse

Liv. I, 58 Comes hros additus d. Lucius Horatius

Sall. Jug. 35 coctas erub. quo Roman pro publres
reputant - reputat (Liv 4, 30, 58; VII 6, 32; VIII, 22; E 12, 45
val. Max. II, 2. venerat)

(Mett. 3 Liv. III, 25; 31, 8; 42, 25; 2 — Liv. 21, 6-10)

Liv. 5, 5 Ubi si et foedere res acta esset, praeterquam
duorum foederum novena non extarent. (30, 43
38, 13)

Plin. hist. nat. XXII, c. Ligati cum ad hostes clauduntur
que mittentur, i. e. res captas clare rejiciunt.
(Liv. I, 22, 24, 32; 31, 8; 36, 3; Sell. N. A. XVI, 4; Liv. 38, 15)

Liv. (bovina)

I, 15. Vescentes in fines Romanos excurrere.. popu-
labundos magis, quam rusti more belli

XXXVI. 3. num Aetolis quoque separatim indies
inbereut bellum?.. Aetolos ultro sibi b.
indidit, quum Demetriadem sociorum ur-
bens per vim occupasset, Chalcidum terra
maroque oppugnatum essent, regem Anti-
ochum in Europam ad bellum populo Romano
inferendum traduxissent. -

I, 32 Bellum olim duellum dicebatur

IX, 8. Ne quod doctri humane obstat, quo mi-
nus iustum gerere de integro creatur bellum.

XII, 42 Iusto ac pro bello esse superatum

XII, 6 iusta belli species.

Sauca de grov. 4, 14: omnes considerat
gentes, in quibus Romana pax destruit, Germanos di-
co et quidquid circa fluvium vagarum gentium
occurrit... (Lucius, Rom. pax 4 Sauca)

Florus II 29 (= IV 12, 20): Sarmatae... tanta
Barbaria est, ut nec intelligant pacem.

Tact. II 24 pro Cerialis regis bocephalium regni:
aeque quae gentium sine armis aeque arma sine
strepentibus aeque stridentibus sine tributis habere que-
runt... pulsis, quod di proderent, Romanis quid ali-
ud quam bella omnium videri se gentium essent?

Plin. Hist. nat. II 117

20 ргг. древних македонских ивиферне бергов.
"А Дел бонел и дубнен, римо вода, вода јамског
мрп ом неја мурен и јажофан на самослат, з. ва,
н. е. на ојд. Кречу, еротео мур јамско ерот јуд-
неним вонросаму"

cf. III 39 " XXVII 1

III 39 ad Hyarum:

numine deum electa quae... sparsa congre-
garet imperia ritusque molliret et tot populorum
discordes ferasque linguas sermone commetero con-
traheret ad colloquia et humanitatem daret brevi-
terque una cunctarum gentium in toto orbe patria
fieret.

Plur. Крещенские и XIV корова
" Кресте, куда еще кресты. нах, 2-ба и дубов.
Кресте коведорубаас в парижак орд. нагодоб,
(antea inclusis gentium imperii intra regna
adeoque et regniis)... Zahllose Könige wurden
durch Kunst u. Wissenschaft geehrt u. gefördert sie
zu eigenem Ruhm..."

Diog. Laert. 190 до Р. К.
Epicur. lob. § n. 34
τὸ τῆς φύσεως δίκαιον

Seneca Q. N. III 14
res Quotidianas naturales
~~de re nat.~~

Тероний Сенек
"словами в свободном изложении
согласны с нашими правилами"
перевод от Августа Сенек и др.
Квирин (описан Тертуллианом)
А. Августин не был арестован
Квирин (описан Тертуллианом), но не арестован
никогда.

Синополь
Синополь С. Н. Мухоморов
Синополь.
Книжка Синопольского общества
в Синопольском Синопольском 1879
Синопольский Синопольский С. Синопольский
Синопольский Синопольский (Синопольский 1888)

Theoreticus
Синопольский Синопольский Синопольский,
(Синопольский, 130 д. р. 156 Синопольский) Синопольский
Синопольский Синопольский Синопольский на Синопольский

Размышление Августин
Ка. II, 11
В том его учении Синопольский Синопольский,
так и Синопольский Синопольский Синопольский
то Синопольский, но Синопольский Синопольский Синопольский
ни Синопольский Синопольский Синопольский Синопольский
Синопольский Синопольский

Succisa De naturalibus 5°

ny Bacou'a fasc. 1 p. 31

pagina. 2-6!

того же дела Архангельска. В нем Консешашу,
сестры Анжели и Касимире, «обсудив вопрос и
собою (habitis consilio et tractatu), поспеши-
ла к королю Архангельска и представила ему дело.

Scala

101. Polph. V. 11. 3. 5 u xxiii 15. 1 - non cogent-
cumbua mazona itolirica V 16. 470. A., 470 C., 471 A.
Πολφο περὶ ἐπιβίεως ἀσθενῶν ἢ ἀνοητοῦ (Lac.)
Cyprius geros - eis totis ἐπιπέσοι οὐς.

154 Demetr. v. Phalarou ὁ Τῶν Τῶν Τῶν

155 Vinea P. Demetrius ὁ Τῶν Τῶν Τῶν = Cicero: Cicero
(de leg. III 14: nam veteres verbo tenus acute illi quidem,
sed non ad hunc usum popularium atque civilem de re
publica uterentur - ὅτι, ἀνατομία ὁ ἀγρῶν); cf. Plat. Regi
ἐπιπέσοι ἐπιπέσοι p. 1033 B

201 Cyprius geros. ὁ Κεραιωνος ἢ τοῦ Κεραιωνοῦ ἀνατομολογίας
(Anatomologia); νομοκ. γὰρ ὁ Πυθαγόρας; ὁ Κεραιωνοῦ Κεραιωνοῦ - Panactio
(Κεραιωνοῦ ἢ Κεραιωνοῦ Κεραιωνοῦ)

202 See Watten's etc. see Marshall's. The Zitel eller wiss. Beschäftigung

Lagrand-Tychon de m. ... sur Démétrios de Phalaris p. 3. Jus et.
Hirzel Untersuchungen zu Cicero's Stellen. Schriften 1882 I-5
Lindenau, de Panactio

- 203 — in vixtae Luce in der Erforschung der Gründe; unregelmäßig, 11
 204. 7. S. ἀποδέκτικῆ ἱστορίᾳ (II 37. 3; III 1. 3; 31, 12). Σχετικὴ πρὸς Α.
- 216 Κοινωνοῦνται (οὐ κενόθεν) παρὰ φύσιν. βούτκα XI. 19. 3. 5
 Liv. xxviii. 12. mixto ex collusione omnium gentium...
 Liv. xliv 25 multitudo incondita plurimum simul gentium.
- 219 Pol. x xxviii 3. 8 ὑποβασινοῦσθαι τοῦ κελδοῦ καὶ τοῦ
 κελδοῦ — τὸ συμψίγον. Παναίτιος οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἀπὸ τῆς οὐσίας. —
 Pol. xxi. 41; xxxi 2. 6; Liv. xliv 47. 9. — Pol. xxi 14. 2 — ἡμεῖς οὐκ
 εἰσὶν: τὸ τε κελδοῦ καὶ τὸ συμψίγον. Παρὰ φύσιν ἡ φύσις (ὁ
 ἐκδομῶν, ἡ φύσις) καὶ τὸ ἐκδομῶν (ἡ φύσις) ἡ φύσις Παναίτιος.
- 221 ἡ φύσις καὶ ἡ φύσις οὐκ ἔστιν ἡ φύσις καὶ ἡ φύσις
 (Plato, Criton 49 A., Πολιτ. I 334 E. u.) Pol. v. xxxi 17. 6 — ἡ φύσις
 ἡ φύσις οὐκ ἔστιν. Οὐκ ἔστιν ἡ φύσις. u. Pol. v. Criton (Plat.)
- 222 u. Pol. v. Criton. Πολιτῶν καὶ Πολιτῶν (= Παναίτιος)
- 254 ἡ φύσις. ἡ φύσις οὐκ ἔστιν ἡ φύσις καὶ ἡ φύσις καὶ ἡ φύσις
 ἡ φύσις οὐκ ἔστιν; οὐκ ἔστιν. — ἡ φύσις (ἡ φύσις, ἡ φύσις, ἡ φύσις)
 1) II 1. 8; XI 19. 2; XII 25. 1

Arct. Nic. Eth. VIII 1. 3 (1155a. 21): ἴσθι δ' ἐν τῷ
καὶ ἐν ταῖς ἡλικίαις, ὡς ἀκείων ἕως ἐνδεώνος ἐνδεῶν
καὶ γιγῶν

Theophrast. 9 Porphyrus 3C. p. 150 ed. Nauck: οὐτὼ δὲ
ἀίμα καὶ τὸν ἔκδομα πῦρ τῷ ἔκδομα, τὸν δὲ πῦρ πῦρ
τῷ πῦρ πῦρ, τῶν δὲ τῶν ἐνδεώνος ἐκδομα πῦρ
πῦρ ἀκείων τε καὶ οὐγγεῖς ἐνδεῶν...

Cic. de fin. II 23. 65 (republic, nepotum Antiochos
von Ascalon): in omni autem honesto, de quo loquimur,
nihil est tam illustre, nec quod latius pateat, quam
conjunctionis inter homines humanum et quod quaedam
societas et communicatio utilitatum et ipsa caritas
generis humani: quae nata a primo statu, quo a pro-
creatoribus nati diliguntur, et toto domus conjugio
conjungitur, deest sensim foras, cognationibus primum,
tum affinitatibus, deinde amicitias, post vicinialibus;

sum civibus et iis qui publice socii atque
amici sunt: deinde totius complexu gentis hu-
manae, quae animi affectis suum cuique tribu-
ent, atque hanc quam dico societatem conjuncti-
onis humanae munifice ac aequè tuent, iustitia
dicitur.

Civ. Feller *Pl. 2. Gr. III* 1. 607

Schneid *de Ethic. 2. Gr. II* 276, 471. 1.

Scala

Κοινωνομορία

Le Debove

Le Blant Comptes Rendus (Ac. des Sciences) 1872, 374-395

Lawrent II 368, 376, 410, 414, 419,

Schmidt Die Ethik der Griechen II 225

Demokrit (fr. 225), Sonn von Sokrates, abgedr. in
Nocturno, Philosophie de la. Acad. (J. Bernays, Phoenix 2,
Lectures de la Sorbonne, Paris, 1881, 31 et 112; cf. Art
de la. Epict. I 9, 1).

305

Κοιν. με μορ. βασιλ. κα. εταρ. υπαγ. (Ritter
Gesch. d. Phil. III 679); στο εν. μερ. κοινωνομορ. Κου-
μικη κα. Καραμικη οδυσσεως. Κοινωνομορ. στο.
γους (La. Stog. II 2.63; cf. Stog. in Krates ib. II 98)
οργανομορ. κα. 2-βυ. κα. μορ. με μορ. μορ. Αρ.μορ.
(Xeroph. Απομ. II. 1. 8. c. 1. Cf. Theodoros (La. Stog. II 8. 99.)

Quoniam quae sunt in Macedonia & Aegyptus
sequebantur (a cura illi quidem sed non ad hunc
usum popularem ^{atque} civilem de republica dicitur
Sart - Cic. de Leg. III 14) - ~~Plutarch~~ (Scaev. s. 155)

Seneca Pat.

Contr. II, 25 foedus percussit (p. 422)

De ira III, 2 vltavik legationes rupto iureg. rabi-
esque infanda civitate pulit

De Prov. c. IV § 13 ^{Seneca in quibus} pat. Romana destruit
(ca. Jus Just. II, 94; Plin. H. n. 27, 1)

Q. N. III 14 ius Quiritium naturale

De benef. I. III c. 19

Seneca. epist. v. p. 10.

Est ergo a Deo tanquam auctore naturae im-
pressum inditumque cordibus nostris, per quod
secundum dictamen rationis practicae actus hu-
manos liberos ad bonum iustumque dirigimus
(Seneca epist. 65, ad Lucilium)

Seneca Ep. XL
Quia hoc quod vult, quo
divina et humana conclusa
sunt, utrum est: numerus divinus
corporis magnitudine non cog-
natos edidit.

Seneca ep. 120 quod vult, quo divina et humana conclusa sunt,
utrum est: numerus divinus corporis magnitudine non cog-
natos edidit. (Prot. Prob. 526)

Seneca

Suasoria V - ne d. p. b. b. (p. 624. a)

Philo Alexandr.

²¹
Josephus Flav.

Филон остается Евреем по своим убеждениям; он ставит вину вине
 филон. разумеется, но вине не с этой все проникнут духом пред. философии;
 # Это даже по Филону говорится, что он убогий. Филон видит превосходство
 Моисея в том, что в последние осуществлено в уста Моисеевы. У Греков
 и Варваров, пов. он, каждый город имеет свои законы, и все не сходные
 с законами других: одни не презирают стар. обичай, Спартацы — афин.
 учреденны, Египтяне не соблюдают законов Скивов, Скивы не знают законов
 Египта, и все народы, и какою тщателью прилежанием к своим обичаям, по-
 лагают свою славу в том, что и презрительны и отвергают все чуждое.
 Моисей же обращается к Варварам и Грекам, и философ. и содейств. и мн-
 терия, к Востоку и Западу, к всей обитаемой земле до крайних ее предель.
 Закон Моисеев поглотил в себя самую природу человека, а не в силу и привыч.
 обстоятельств одного государства, и что заблагов. — ставит закон всему
 государству. Все земли представляет обширное государство, в кот. в. в. одна
 образ правления, один закон; нет ни граждане моря, котые принадлежат
 в каком н. отг. государству. Эта суть с государства не так сильна, как убог,
 следственно всех людей в один союз с Богом. Эта истина служит только
 одним Евр. народом. Они и в молитвах своих просит у Бога не быть спассен
 мечаго, что был. аром вражди против чел. рода, но и за всех людей, за взаимно
 государства Филон д. в. основано на полном равенстве. Ф. сра-
 вивает равенство с, ^{свободы} оно был. началом всякого добра, а. ж. м. как равномерно
 сего истощения ж. м. всякого порока и зла. Вспомните равенство в государстве и
 дар только демократии. Начало равенства ср. пробавит до крайних предель
 коммунизма. Взаимно общ. жизни был. сего. ¹⁴¹ осуществивших идеал
 братства. Чужд. равенства противозачит. рабство, котое оно и санкционировано
 повелевания обичаями: по доброср. закону все люди одинаково знатны, абы у всех
 одна происхождение. Водворение равенства, по мнению Ф., прекратит внутр.
 распри партий и мнр. распри, устанавит общ. мир и согласие. Выведение и
 воен. слава кажутся Ф. — восточными лишь дикими ж. м. котые не м. на-
 вышиться чел. кровью. Выведение — это осуществивший развоитие, а этого своего
 присутствием достигши бунтарства и славы.

Ф. видит в прогрессе человечества, как Варна иудей Моисей. Чел. свобода по-
 вела к неравному труду; она же, будучи направлена в иную сторону, м. образ вы-
 ание зем. владет. Филон. Настанет время, когда, люди увидят вывар. духа с. другим, вывар.
 познать свою диласи и станут дружить человек; земля сама будет произрастать неодо. дух
 существование нашего плоти; слава философии земли будет неизменно (De creat. et gen. 924 A. C. D.;
 De exeret. fine).

1) De vita Mos. II, p. 666, E; p. 677, A; p. 660, C; 669, C; 628, E. — De Joseph. p. 530, E.
 2) De monarch. I, p. 233, C; De mundi creat. p. 32, E; De vita Mos. III, 678, B, D; De monarch. II, p. 225, B.
 3) De creat. p. 734, E; p. 735, D, E.
 4) De spec. legis. p. 92, D; — Amis omnis probus liber p. 20, E; p. 22, A, B; — De Cherubim p. 20, B.
 5) De creat. p. 734, D; Quis regum dicitur. capit. 503, 10; De Charit. 707, D; De Fortit. 736, A; De decalog. 763, C, D.

Philo de vita Iudaica pag. 650 E. Alexandri (p. 636)

Johannes Galbianus

De pontifice N. Tulli Cicerois
de bonorum viri neauerunt de repu-
blica et de legibus quaestiones
Milaui 1916

русск. издана в 1909 г. в СПб.
издательство "Панаев",
ост. следоват. в том же изд. "Панаев"
издана, но по изданию Панчуева.

Kaerst Prof. J.

Gesch. der Hellenismus
Bd II 2. Aufl. 1924
Bd I 3. Aufl. 1927
Bd III in Vorbereitung

Коллекция
универс. библ.

Количество
томов.

5 Q. v' 114

ИСКАТЬ
МЕТОД.

Кто требует Забав

Автор

Kaerst

Заглавие

Die antike Idee
der Oekumene

Том

Место, год изд. Лpz. 1903

Подпись:

Seeck

Gesch. d. Untergangs
der antiken Welt
Bd I-VI

J. Martin Philon

Philo de legibus special. II p. 791. о том, что неупомянут
на греческо-сербском, но в подзаголовке под заглав.
машин. (Grot. 1881)

Die Werke Philos v.
Alexandria in deut. Uebers.
Johann Aug. Leop. Cohn
Hd II 2
Munich 1910
426 S.
6.40 Mk

Kaerst Julius

Die antike Idee der Oekumene
in ihrer polit. u. Kultur. Bedeutung
Lpz 1903 34 S.

Bochner Emile
Les idées phylas. d'ecly.
de Philon d'Alexandrie
P. 1908
336 p.
7.50 Mk

Kaerst J. Die antike Idee der Oekumene
in ihrer polit. u. Kultur. Bedeutung
Lpz 1903

Goodenough E. R.

The interpretation of the Jew-
ish courts in Egypt; legal admin-
istration by the Jews under the
early Roman empire as described
by Philo Judaeus.
New-Haven 1924

Коллекция - "Восточный
Годичник"

Joseph. Ant. Jud. XIV, 2, 1.

Академик

ИГОРЬ ЭММАНУИЛОВИЧ ГРАБАРЬ

Москва 167, Петровско-Разумовская аллея, д. 6, кв. 5

Владимиру Эммануиловичу

Грабарь.

Воспоминания из древних авторов

о международном праве

M. Antanog. F. Florula S. - L. her de deo Socrates P. de sign. Platoni, de-
Lib. de mundo; A. Apuleus

Gentium M. VI, 127; ~~IX~~ 188

F^I II, 14; III, 16. 8. 9; IV 18, 3. 6

S. 690

A. 441, 469, ⁵⁰¹ (415)

Genus F^I I, 6; Mu. 740

Genes M. IV, 87

Genibus M. IV 86; S. 702

Coedera M. IV, 84; V, 96; VII, 143; IX 194; V 107

Jus M. III, 48; IV 74;

Mu 750

A. 446. 586.

Legationem M. VI, 122

Legatus F^I II, 9, 5; A. 553; M. IX, 184; F^I IV, 22; A. 558

Belli M. IV, 87; F. I, 7, 1; S. 693

Bella etc. P. I. 569; Mu 744; S. 692

Paata P. I 592; Mu. 745; M. VII, 134

Pace, M. I, 14; III, 44; VII, 165; X 214; XI 239

Caesar

de controversiis rure apud se potius,
quanti riter se arvis d'ceptare (III, 107, 2)
qui eodem rure ^{et} ~~idem~~ legibus utantur (2, 3, 5)
Sueborum gens est longe maxima et belli-
costissima Germanorum omnium (4, 1, 3)
earum q. crotates imperata factura (II, 34, 3)
Suebos...? iis nationibus, quae sub eorum sint
imperio, veniunt, ut auxilia mittant (6, 10, 1)
una (uxor fuit) Sueba natione (1, 53, 4)

Caesar

(De b. Gal. 1-7; de b. civ. I-III.)

iis esse belli, ut qui viderent, iis, quos
viderent, ... imperarent (1, 36, 1)
eos neque colloqui neque inducere
iura servasse (I, 85, 3)
| stipendium capere rure belli (1, 44, 2)
| quod (nuntii) suo beneficio conservatos
| docerent, quos rure belli interficere potuit.
| set (7, 41, 1)
| Caecrona nullam habent infamiam,
| quae extra fines eorumque crotatis front
| indueris per scelus volatis (II, 15, 1) ⁶

Caesar

quo diligentius... a barbaris rure le-
gatorum conservaretur (3, 16, 4)
quod nomen (legatorum) ad omnes na-
tiones sanctum et inviolabileque seiper fu-
isset. (3, 9, 3)
curus legationis d'otico princeps fuit (1, 13, 2)

Pseudo-Caesar

de b. Gall. 8; bello Mex.; b. Afr. et Hosp.

B. G. 8, 55, 2. spes... rure potius d'ceptandi
quanti belli gerendi.

neve occupatione belli civilis populi R.
rus maiestatemque temptaret (Afr. 34, 2).

mihi belli rure capto (Afr. 45, 2)

Vos iure gentium civiumque R. institutis
cognitis (H. 42, 4) <sup>more barbarorum populi R. magistratibus
et sacerdotibus, senatibus et principibus, utulibus.</sup>

cum equis robustis armisq. pedibusque
crudei generis satis grandi (Afr. 18, 1)

legati - ^(H. 35, 1; 36, 1) ~~vacuo~~, legationes - ¹⁴⁴² ~~1442~~ (Afr. 6, 7, 1)

natio nuntia Ipya: cum... uno tempore
et n. eorum et natura cognoscatur (Afr. 7, 3); in
Africa contra magnas copias et indotatas
nationis... se expostas (Afr. 10, 3 (10))

Quondamque ea natura esset hominis
(omnif.), ut si cum genere humano quasi ci-
vile tus intercederet: qui ad conseruaret,
cum rustum; qui migraret, rustum fore.
Sed, quemadmodum, theatrum quem commu-
ne sit, recte tamen dici potest, eras esse extra
locum, quem quidque occupabit: Itē in ur-
be mundove communi non aduersatur tus,
quomonus suus quidque cuiusque sit
(Cicero, de ~~officiis~~ officiis. l. et mal. III, 20)

Domus conjugio et stirpe coniuncta, ser-
pit sensim foras cognationibus proximum sunt
affinitatibus; deinde amicitias: post veci-
nitatibus cum civibus, et his qui publice socii
atque amici sunt: deinde totius complexu
gentis humanae (5 Trn. p. 140 - up Zeitgrav. p 73)

Cicero

"Quos igitur prudentissimos interpretes

foederum, quos peritissimos bellici iuris
quos et legationibus in exigentibus conditionibus contractum atque
causis esse arbi trahitur. (Balb. 45) eos profecto,
qui rati iurata et bella gesserunt?

"... dicat se non imperatorum foederis, non
deum exequi gloria

non signaturum bellici iuris fuisse (ib. 37). Se

P. Africani decretulum ac mihi et eius se stragemis, se legationibus
bellicis eruditum... omnia iura belli perit esse ac nosse po-
tuisse."

"... Singularem quandoque laudem eruit

(C. Pompeji), et praestabilem esse scirentiam

in foederibus, pactonibus, contrahonibus
populorum, regum, exterarum nationum,
in universo denique belli iure et pacis."

(p. Balbo, 5) "quis dubitet de foederibus, et de toto
iure pacis et belli ^{hominibus} peritissimis

imperatoribus nostris anteferre? (cat. 10)

noctis nebaro. Quos igitur... (Cicero et Cato)

(Phil. V, 2) norunt isti homines formam rei pu-
blica, rura belli' exempla maiorum?

... adeo misera et prostrata res publica
(toti videret), ut non nuntios pacis ac belli...
delegere posset? (Vat. n. 35).

... qui (maiores) cum Stes'gram factis op-
portunum subditum belli atque pacis ad
res publicam advenissent (Verr. III, 14)

... si qua constas exterarum g... fe-
cisset aliquid in civis Romanos erus utodi
(Verr. V, 149).

... populi R-i victoris domique omnium
gentium (Phil. VI, 12; rafe Planc. ii) victor atque impera-
tor o. g. (Doni. 90)

... communem hostem gentium (Verr. V, 76)

... in communi omnium g. relogione (Verr.

... hoc rus nationum exterarum est (Verr. ^{IV, 115} Caec. 18)

Cicero

-- putat. ista omnia ... rure g. facta
(Ser. Rosc. 143)

... quamquam hoc ... conueniri rure g.
sanatum est (Par. Resp. 32)

-- cum ... omnia bella rure g. conquiscant
(Plab. Post. 42)

-- quae (nationes) tantum a ceterarum g. ... natura
differunt (Tont. 30)

De offe. III. 5. Illud natura non petitur, ut alio-
rum spoliis nostras facultates, copias, opes
augeamus. Neque vero hoc solum natura, sed
est gentium iure, sed etiam legibus populo-
rum, quibus in singulis civitatibus res pu-
blica continetur, eodem modo constitutum est,
ut non liceat sui civitatis causa noceri alteri.

— III. 17. Societas enim est, latissime quae pa-
teat, hominum inter homines, interior eorum,
qui eiusdem gentis sunt, proprio eorum, qui eius-
dem civitatis. Haec maiores alio iure g.
alio iure civile esse voluerunt: quod civile
non debet continere gentium, quod autem genti-
um, debet civile esse debet. (no toron. Jus g. off. 17.
"officium civile ne possit quod peregrinif. g.), non debet quid-
am (i. civile) iure Lat. I. 315; Sord. hanc. rep. Her. 1760 pp.

Cicero

- . . hominum iura repudtauit (Verr. II, 126)
- . . cum omnia . . humana iura scelere no-
fario polluisset (Sex. Rosc. 65)
- . . qui omnia deorum hominumque iura
novo scelere . . polluerit (Phil XI, 29)
- . . ius et aequi bonique rationem esse
seruetam (Caec. 80) an. ib. 78 (57, 93)
- . . populus . . R. breui . . ius suum . . recuperabit
(Verr. V, 173)
- . . pretio ab te ius foederis . . redemerunt
(Verr. V, 50)
- . . ut . . iura omnia officii humani
fatisque violarent (Flacc. 57) cf. Serot. 30.
- (. . . ubi cumque terrarum et g. violatum
ius eorum R. est (Verr. V, 193)

Cicero

Ius legatorum .. utrum iure esse vallatum
(har. 204. 84)

Si hoc iure legati populi R. .. uterentur
(Verr. I, 68)

quas. .. aut eorum urbis adusti legatio-
nis iure (Verr. I, 54)

cur tuminiusti ius legationis (ib. 84)

ius legationis verbo utolatum. .. perse-
cuti sunt (imp. Post. 11)

cum habere ius legationis loberum
(Phil. I, 6)

ubi defendis ius. .. legati? (Verr. I, 83)

Cicero

Quarum civitatum civis noster esse
iure civili nemo potest (Dial. 28) cf. Caecin. 98. 100

qui agri fons arvis proferre mallet,
quam iure defendere (Tull. 14)

cum .. suo iure pop. R. .. suam auctori-
tatem .. posse defendere (imp. Post. 63)

iure posse. .. quemvis civem nominatum
.. ex civitate extrahi? Sest. 85.

iure. .. nostro neque mutare civitatem
quisquam iustus potest (Dial. 27)

quorum in foederibus exceptum est, ne quis
civem a nobis civis recipiatur (Dial. 32)

cum maiores vni civitatem nullatenus
vis defensione texerunt (Caecin. 83)

Cicero o bonae

Nullum bellum iustum habetur nisi de-
monstratum, nisi indictum, nisi de repe-
titis rebus (de Rep. II, ²⁰⁷ 208)

Ex quo indellecti potest nullum bellum esse
iustum nisi quod aut repetitis rebus ge-
natur, aut demonstratum ante sit et indic-
tum (de Offic. I 1189)

De officio ~~imp. I 11 31 30 13 39~~ II 17

I 23-24

o quodam de off. III 24 30 32 21

Marc. . . . nullo in genere disputandi magis
honeste patefreri: idu h. pap. a jacobianis, quod
sibi honori tributum natura; quantum
vtem rerum optinarum mens humana
contoneat; curus numeris colendi effrei-
endi que causa nati; et in lucem editi. Itius.
quae sibi coniunctio hominum, quae natu-
ralis Societas inter ipsos. Hoc enim expli-
catis, fons legum et iuris inveniri potest. —

Att. Non ergo a praetoris edicto, ut plerique
nunc, neque a XII Tabulis, ut superiores, sed pe-
nitus et extrema philosophia hauriendam
iuris disciplinam putas. — Marc. . . . nobis

ita complectenda in hac disputatione tota cau-
sa universi iuris est ac legum, ut hoc, civile
quod dixerimus, in parvum quendam et angustum
locum concludatur natural. Natura eam iuris
exploranda est nobis, eaque ab hominibus repe-
tenda natura; considerandae leges, quibus ci-
vitates regi debeant; tum haec tractanda, quae
compositae sunt et descriptae, iura et iustitia po-
pularum, in quibus ne nostri quidem populi
latebant, quae vocantur iura civilia.

(Cicero de legib. I, 5)

Att.... quaeso de iure civili quod sentias. ^r Marc.
Egone? summas fuisse in civitate nostra viros,
qui id interpretari populo, et respondere so-
liti sunt; sed eos magna profectos, in iuris esse
versatos. Quod enim est tantum, quantum vos
civitate? quod autem tam exiguum, quam
est munus hoc eorum, qui consuluntur, quam
quam est populo necessarium? Nec vero eos,
qui ei muneri praefuerunt, universi iuris
expertes fuisse existimo; sed hoc civile quod
vocant eatenus exerceverunt, quoad populum
praestare voluerunt. Id autem incognitum
est, minusque in usum necessarium. Quamvis

obrem quo me vocas? aut quod hortaris?
ut libellos confectam de stillatidiorum
ac de parietum iure? aut ut stylatros-
num et iudiciorum formulam componam?
quae et scripta sunt a multis diligenter,
et sunt humiliora, quam illa, quae a
vobis expectari puto.

(Cicero de legib. I, 4 inf.)

Cicero

Si etiammodi esse haec duo foedera duorum
populorum... doceo (Ver. I, 50)

non foedus sibi nobiscum... esse arbitra-
buntur (Balb. 41)

nunc foedus violatum arbitror? (Balb. 55)

multis violatis... foederibus, Scaur. 42,
contra foedus factum (Balb. 16; cf. Ib. 13; Scaur. 5)

id est est... aliud in foedere nisi ut pax
et aeterna Pax sit (Balb. 35), ad unum illud etiam
est quod non est in omnibus foederibus (Ib.)

curus (populi) majestas foederis sancto
defenditur (Balb. 36)

nos in ipsa religione... foederum conser-
vanda qualis fuerit Cn. Pompeius dubitamus? (Ib. 12)

absurda res est cavere foedere, ut majo-
ritatem populi R. communiter conservarent (Ib. 37)

ut Taurontianis cautius et exceptius sit
foedere, NE NAVEM DARE DEBEANT (Verr. V, 50); ut Mamer-
tonis in ipso foedere sanctum atque praescriptum sit,
ut NAVEM DARE NECESSÉ SIT (ib.)

in foedere nihil esse cautius praeter pactum
(ib. 38)

Cicero

Tacit. ²10. 15. se (sc. Ciceronem) apud Q. Mucium ius
croce dicitur, apud Plotonem... omnes phi-
losophiae partes genitus hausisse.
(31. 33. iuris et philosophiae scientiarum
tamquam oratori necessarium laudo)

Cicero

palatium vestri curio hoste... bellum (rusticum) ge-
rentus (Cat. II, 1)
ita gentes cae... bellum nobis prope ra-
stium intulerunt (prov. cons. 4)
quem antea rusticis... bellis advenerat (Sic. 13)
quorum contra furoribus et bellum et rusta
arua cepimus (Phil. XI, 37)
quae causa rustorum est belli gerendi (ib. XII, 12)

Ius g.

Q. Curtius Rufus de Reb. Gest. Alex. M.:

Lob. II, 2. 15: Alexander... caduceatores
qui ad pacem eos compellerent, misit: quos
Tyrii contra j. g. occisos praecipitaverunt in
altum.

ib. 17. Inter haec, "caduceatores inter-
fectos, gentium cura violata", referebat:..

Iron. Halze. l. III, 3 (dot. Puh. ex Rudan.) ut neutri
populo fas esset bellum inferre alteri:
quod si alteruter eorum aliquod acti-
oneve haberet, laesos debere in ea civi-
tate suscipere, a qua profecta esset
interru: id si non impetrarent, tum
vero bellum inferri posse, ut necessarium
solutum rati fore.

Cicero

Massiliensibus rure belli adempta red-
dituros vos pollicemini "nil disputo de
rure belli - magis factis disputabo est
quam necessaria (Phil. I, 25; XIII, 32) (Pall. 47).

quae signa atque ornamenta ex urbe
hostium vi et virtute capta belli lege
atque imperatoris rure sustulit, ca. (Verr.
I, 52)

quod cum // cum Syracusanis locum // ^{quod}
eripere belli ac victoriae lege possit, conser-
vavit (Verr. II, 50)

quod Mytilenae? quae certe // terrae // ve-
strae, belli lege ac victoriae rure
factae sunt (leg. agr. II, 40)

tibi porro invidiosus cur esset, a quo vel
interfere belli lege potuisset. (De rot. 25)

... quae tum in urbe capta commissa non
sunt... neque more belli neque tunc victoriae
(Verr. IV, 116)

... quod ceteris... rumpitum ~~lectryal~~ est
certum, quod strogendarum dicitur, ut His-
panis et plerisque Paenoniis, quasi victoriae
praemium ac poena belli (Verr. III, 12)

... cum in superiorem causis homi-
nis ornamenta fuerint, in hac tunc nihil
aliud nisi ratio belli, nisi summa utili-
tas res publica mereat (prov. cons. 29) ib. 35, 36, 47

... Atam bello victis regibus regna reddere
consuevit (pop. Rom.) Sest. 57.

... qui tamen in bello religio, omni et con-
suetudinis tunc retraheret (Verr. IV, 122)

... dicitur tunc sumta Caesare maxime
nationes, sed... nondum tunc certo... de tunc tunc
(prov. cons. 19)

T. Lovse Patavini Historiar. Libri.
ex ed. S. A. Ruperti -- vol. 25 (Glossar.) Lond. 1828. 82

Jus nihil enim potentore juris humani relinqui-
tur inopi (IB, 1), i. e. nihil praetodii in jure huma-
no adr. potentorem. Est autem jus h. idem quod
ius societatis humanae, ut loquitur (C. de off. 1, 8.

XXXI, 24. quicquid sancti amoenove circa ur-
beta erat, rnceusum est, dirutaque non facta
solum, sed etiam sepulera: nec dromi huma-
nove juris quicquam pae impotentis ira est
servatum

V. 4. auctores fuere contra j. (g.) caedis su-
pae legatorum nostrorum.

XXV. 18 manente memorata, etiam tu dros-
soto publicorum foederum, privati juris

II, 12. jure belli liberum te, intactum, in-
volutumque hunc omni ho

I, 1. duobus omne ius b. schovos abstenuisse.

XXXV. 16. alio Autrocho juris statuisti, alio
ipii utouoni

XII. 25. commercium juris praebendi repetendique

XXXV. 16. bello superatas (constates). in autroquum
ius repetit cf. XXXII. 33; XXXIV. 57.

XXXVIII, 34. vendere jura praedae

XXXVIII, 9. extra ius foederis esse (i. e. non esse par-
te regem foederis)

XXXVI, 39. noti illi cogantur in ius interuenire
populi R. cf. III, 22. - XXXIX, 24. sub ius medi-

atumque regis. - XXI, 62. in ius 2, fronemque
recipere. (Contra XXXII. 35 haec duo, semper a Lotho
contuncta, ut mutantur, juris aut Ottonis (p. d., ad)

XXXV. 57. ad ius Autrocho inferendi belli aliquati-
tum ei cessit.

Gamm.

Pr. A.
5207. cc.

Constant. Harpocrationi
Prochiron Lexicae, 1851, 32

Lib. I. H. I. 89. ὁ νόμος ἢ γένεσις ἔστιν, ἢ
ἐπίστασις, ἢ παλιότης. καὶ γένεσις μὲν
νόμος, ὡς ἐν κατὰ γένεσιν περὶ νόμων
τὰ ἔθνη, καὶ τὰ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη. αἶμα
τὸ τὰς μεγάλας ἀπέχει τὸ περὶ νόμων ἑσθλῶν
910. καὶ ἄρα τοιαῦτα. Ἐπίστασις δὲ νόμος ἔστιν,
ὡς ἐν ἐπίστασις ἢ ἐπίστασις περὶ νόμων ἑσθλῶν
τὸ μὴ μὴ γένεσιν αἶμα μεγάλα ἀπέχει
ἄρα καὶ ἔθνη καὶ τὸ ἐπίστασις τὸ μὴ
γένεσιν τὰς μεγάλας ἀπέχει.
911. Παλιότης δὲ νόμος ἔστιν, ὡς ἐν μὴ γένεσιν
μὴ γένεσιν καὶ παλιότης δὲ τὸ ἐπίστασις αἶμα.
ἔθνη δὲ εἰς τὸ ἐπίστασις παλιότης, ὡς ἐπίστασις
τῶν, καὶ παλιότης ἀπέχει.

πραβοβουνη

10. Διότι τοῦτο γὰρ καὶ τοῖς μεγάλοις ἀπέχει ἐπι-
τελεστέοις κατὰ τοὺς τοῦ παλιότητος νόμους
καὶ ἄρα παλιότης.
(Polyb., Histor. (bell. Cleomencis.) II, 58, 10.)

πραβοβουνη

Ἰουλιανός

"νόμος γὰρ ἐν πᾶσι ἀνθρώποις ἀείδιος ἔστιν ὅτι
παλιότητος νόμος ἀείδιος, τῶν ἐπίστατων ἔθνη
καὶ τὰ ἔθνη τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τὰ γένεσιν
Λενοφ. Cyrog. VII, 5, 73.

Cf. Polyb. II, 58, 3.

— ἐπίστασις. ὡς ἐν ἑσθλῶν ἀπέχει ἀνθρώπων
αἶμα κείνου μὲν γὰρ ὡς ἐπίστασις τὸ πᾶσι ἀνθρώποις
νόμος ἀπέχει ἀνθρώπων κείνου, ἀπέχει δὲ τὰ ἐπί-
στασις ἀπέχει τῶν ὡς ἐπίστασις, ὡς ἐν ἀπέχει
κείνου ἀπέχει ἀνθρώπων ἀπέχει ἀνθρώπων τῶν
137 ἀπέχει. ὡς ἐν τῶν ἀπέχει μὲν καὶ τῶν ἀπέχει
ἀπέχει ἑσθλῶν ἀπέχει τὸ ἀπέχει.
(Herodot. lib. VII, cap. 136-7.) ed. Dietsch p. 199.

Ius gentium

ἢ δὲ (Τεῖτα) γένεσιν καὶ ἀπέχει
ἀπέχει τῶν ἀπέχει, ἐπὶ τοῦτον ἀπέχει
γένεσιν τῶν ἀπέχει ὡς ἀπέχει τῶν
ἀπέχει ἀπέχει ἀπέχει ἀπέχει ἀπέχει
ἀπέχει ἀπέχει ἀπέχει τῶν
ἀπέχει ἀπέχει τῶν ἀπέχει ἀπέχει.

(Polyb. Histor. (res Illyricae) I, 8, 12.)

καὶ τὸ ἀπέχει ἀπέχει ὡς ἀπέχει
τῶν ἀπέχει ἀπέχει ἀπέχει
καὶ ἀπέχει τῶν ἀπέχει ἀπέχει
ἀπέχει (ibid. (bellum Punicum Africanum) I, 70, 6)

Gerbertus. Graec. A.

Lexicon Taciteum (fac. XII 4-V) Lfg. 1903.

Κρατα βουκη

3. τὸ μὲν γὰρ παρμενίδου τῶν πολέμιων καὶ κερ-
φείσων φρούρια, λιμένας, αὐτοὺς, ἴσθμους, ναῦς, κερ-
κούς, τὰ δὲ τούτους παραυλῆϊα, δι' ὧν τοὺς
μὲν ὑπεραντίους ἀδενεστέρους ἀίτες ποιήσει,
τὰ δὲ σφέτερα πράγματα καὶ τὰς ἐπιβουλὰς δυ-
ναμικωτέρας, ταῦτα μὲν ἀναγκάζουσι τοῦ πο-
λέμου νόμοι καὶ τὰ τούτους δίκαια δεῖν· 4.
τὸ δὲ μῆτε τοὺς ἰδίους πράγμασιν ἐπικουσίων μὲν.
τοῦτα μὴδ' ἤντινούν παρασκευάζειν μῆτε τοὺς
ἐχθροὺς ἐλάττωσιν πρὸς μὲ τοὺς ἰσχυρώτα πολέ-
μον ἐκ περὶ τοῦ καὶ ναῦς, ἀπὸ δὲ τούτοις
ἐνδεσμένους καὶ πᾶσαν δὴ τὴν τοιαύτην κατα-

Jus gentium

6. τούτο γὰρ καὶ τοῖς σοφείοις ἔδος ἐστὶ συ-
χωρεῖσθαι κατὰ τοὺς κοινούς τῶν ἀνθρώπων νό-
7. μους. οἱ δ' ἔτι κλεομένηι καὶ Λακεδαιμονίοις ἰκα-
νὴν παραδέχονται ὥστε πρὸς τὴν ἐνεστώσαν ἐπι-
βολὴν, τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων δίκαια παραβάτης
τὸ μέγιστον ἀδύσχημα κατὰ προαίρεσιν ἐπιτίθεσθαι.
8. τὸ γὰρ τούτων ἀντομίχας γενέσθαι καὶ τιμωροὺς
βίβινες πρῶτον μὲν καὶ κέρως λαβόντες ἀ-
ποὺς ἀδύσους ἀπῆκαν, τότε δὲ τὴν ἐκείνων ἕλ-
θεσίαν καὶ σωτησίαν ἐπέβλεπον, ἠγλίχης ἀφῆ-
9. ἔστιν ἄξιον; ἢ δ' ἂν παρόντες οὗτοι δίκην δόξαιεν
ἀγκόζουσαν δεδωκέναι; τοχὸν ἴσως εἴποι τις ἂν
παραδόντες μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν, ἐστὶ κατ-

10. Εὐκαλιπτόφυτος. διήκη ῥοοῖο. . . (ca. j. gentium)
(Polyb. Hist. bell. cleomeuse) l. II, 58.6-9)

d. Apud Florus

Ius belli III, 5, 13; III, 19, 6; III, 23, 3.

Ius victoriae II, 7, 4

" victoris III, 7, 6

Iura armis saeviora IV, 12, 32.

Latrocinia magis quam bella II, 8, 4

(cf. Marcellin: xv, 23, "ad latrocinia magis quam
aertohabiles Marti

Sall. Jug. 97, 6 pugna latrocinio magis quam
fraetobisimilis

Liv. 35, 7, 6. latrocinium magis quam hostium
(id. xxxii, 15, 2) eteurthones.

Indicere bellum (indictio belli) II, 2, 8 (IV, 10, 2)

Bellum ante fructum, quam geri tunc paratur II, 13, 2.

Belli fons III, 6, 12

" " rucenda (IV, 17, 2; III, 5, 13) ruina II, 11, 1; IV, 12, 1

Bello quoddam boni paci mali III, 5, 9.

Bella externa

(III, 23, 3)

L. Annaeus Florus

<u>Jure agere</u> (h. e. jureq. queri de illatis injuriis)	II, 5, 3
Jus apud barbaros nullum	I, 13, 6
Jure retinentur governatae	IV, 12, 19
Jura humana atque divina	III, 5, 7
Jus contractus	I, 14, 1
Jodes publica	(III, 18, 3)
	III, 1, 8
Fides pacis ac belli Jamus	I, 2, 3.
Fidem recuperare	IV, 2, 15
Barbari jure non agunt	I, 13, 6
Barbari Romani (ca. Strabo in f. l. I et nec l. 14; Cato apud Plon. XXIX, 1)	I, 2, 3.
Sentiunt principes populus Romani	IV, 2, 2
" " victor populus	III, 93; 13, 2
(Seneca de benef. I, 15 ille victor jactosque g. populus)	

Orbis imperium societate Armenia provincia claudia IV, 2, 12

orbis possessor populus R. III, 13, 4

orbis imperium partibus votis ac votibus
Romanus et Paetus agitant I, 2, 3.

generis humani fata discunt, qui res popu-
li Romani legunt . . . Proet. 2.

Generis h. foedus reperunt piratae III, 6, 1.

| dominationis Romanae id est Humani generis
imperii, id est generis Humani . . . IV, 3, 8
IV, 2, 43.

Imperia pleraque vi et interea constituta
I, 2, 4.

L. Annae Florus Eyst. rer. Rom.

- ~~III, 1. 9 - Locous albous' cum Jugurtha~~
~~IV, 10. 1 " " antoni' cum Parthis~~
~~I, 16, 12; II, 18, 7 " " ^{Caudianum} Mancinianum~~
~~II, 18, 6; III, 14, 2 " " Pholopsi' cum Annibale~~
~~II, 7, 4 " " Syllae cum Mithrodate~~
~~III, 5, 2 " " Romanorum cum Boccho~~
~~III, 18, 16 " " " " cum Campanis~~
~~I, 16, 2 " " " " cum Parthis~~
~~III, 5, 31; III, 11, 4 " " cum Poenis~~
~~II, 6, 5; II, 15, 8 " " cum Corsena~~
~~I, 10, 2 " " cum Samnibus~~
~~I, 16, 2 foederis sponsores~~
~~III, 14. 2 (ex foedere - I, 3. 6)~~

- II, 6, 5 Foederum religio summa Romanis
III, 11, 6 Foederum ultores dii
I. 10. ~~24, 16~~ Foedera ferre
II 6 4 Foedus rumpere
III, 11, 4; IV, 10, 1 foedera percutere
III, 6, 1 Foedus humani generis (ominerere)
I, 10, 2; IV, 2, 55 foedus aevestinae

IV, 12, 64. Pax et pactio differunt (posterioris tutelago de
rubens)

L. Annaeus Florus

- Legatio II, 2, 14; II, 2, 23; IV, 1, 9
" " Caesaris ad Arrovortum III, 10, 11.
" " Combrocum ad Romanos III, 3, 2.
" " Pyzphi ad Romanos I, 18, 20
" " Romanorum ad Achaecos vocatur II, 5, 2.
" " " " ad Illyros " " II 5, 3.
" " " " ad Jugurtham corruptus III, 1, 6
" " " " ad Tarentinos vocatur I, 18, 5.
Legationis dux (h. e. princeps) II, 6, 7
(* ἡγεμῶνα)
Legati (nomine pro vicariis imperatorum)

Justin. D. 49, 15, 7 & 2: sunt apud nos rei ex ci-
uitatibus foederatis et in eos damnatos
animadvertimus (ἡγεμῶνα ἢ ἡγεμῶνα)

cp. Theodoret. Sermon. IX de Leg. tom. IV p. 640; Voss II
S. 965.

Corn. Nepos.

belli praetextus, aut tunc hostibus la-
tuit (I, 4.7)

bello anteferre pacem (XV, 5)

in bello nihil contumendum (VIII, 2)

bello paratur pax (XV, 5)

bello subgere (XIII, 1)

foederata civitas (XXIII, 3) ("foedus" - союз)

inductae (XVII, 2)

1) pace vocabulo saepe servitus legitur (XV, 5)

pacem conciliare inter aliquos (V, 3) cf. VIII, 3

pacem constituere his legibus (XIII, 2) his condi-
tionibus (VIII, 3)

Corn. Nepos Vitae exo. Turges.

" Athenienses suo (Theurist.) consilio, quod communi
" si vult g. facere possent, Deos publicos, suosque
patros ac penates, quo facilius ab hoste pos-
sunt defendere, muris seposse. Laedaemonibus
ausent male et iniuste facere, qui id potius
intuerentur, quod ipsorum dominationi, quam
quod universae Graeciae, utile esset. (Theurist. c. 7.)

(Seneca Ep. 48, "commune jus generis humani")

" " de clar. I, 18 "commune animalium ius"

Regul. in apol. et metaen. 3 "commune j. humanitatis"

Cic. tus communis humanitatis

" Hunc (Jaso tyrannus?) Hateren Frocotheus postea
populi iussu bellum gessit; patrisque san-
ctiora iura, quam hospitii esse duxit (Tom. c. 4.)

" Hi fuerunt Graeciae gentis duces..."

="munitio"

„ Si verum est, quod nemo dubitat, ut pop. R. omnes
gentes virtute superavit, non est infestandum, Ha-
ntbalen [tanto] praestitit ceteros imperatores fru-
dentia, quanto Romanus atcedat cunctas nati-
ones (XXIII Haubal, c. 1) —

C. Curtii Rufi de Reb. Gestis Alex. d.

Legati III, 1. 9

IV, 2. 2

- 4. 10

- 3. 19

- 7. 9

- 11. 24

V. 5. 7.

VI. 6. 11.

VII 11. 33.

~~IX~~ 13. 1

X 8. 1.

„ Si verum est, quod nemo dubitat, ut pop. R. omnes
gentes virtute superavit, non est infelicius, Ha-
nibalium [tanto] praestitisse ceteros imperatores fru-
dentia, quanto Romanus antecedit cunctas nati-
ones (XVIII Hannibal, c. 1) —

Legatos III, 13. 6

IV 2. 3; 6, 1; 8, 12; 11, 1

V. 5. 11

VII 6. 5

VIII, 12. 5.

IX 1. 7; 8, 7. 12

X. 8. 14.

Legatis IX 4 18; 11. 10. 16

VII 9. 2. 19

VIII 1. 7.

Legatione VIII, 1. 10

X 8. 18

Legationibus VIII. 9. 27.

Q. Curtii Rufi

Pace IV, 11.1

VI. 8. 25

VII 8 28

VIII 2. 16

X 8. 23

IV 2. 15; 7. 9; 11. 2. 4. 7. 18

Puis IV, 11. 1. 19

VI 11.1

VIII. 2. 29

IX. 8. 23.

Pacti scatur VII, 11. 26

Pacti rōduetas III, 1. 8

Pax VI. 3. 5.

Loedera III. 10. 9

Loedera III. 1. 20

X. 3. 12.

Erdes III. 73. 4

IV. 1. 23; 6. 12

V 8. 9; 10. 7

VI 5. 2. 6; 10. 26; 11. 29

VII 5. 21

VIII. 4. 18; 12. 9

1

Jus g. IX, 2. 17. 15.

Seneca

Ep. 48 communis in genere humani

De Ira, lib. II. c. 8 Pro gloria habita sunt, quae quati-
dum opprimi possunt, scelera sunt.

Epist. 95. Hominem compescimus et singulas
caedes? Quod bella et occidarum gentium,
gloriosum scelus? Non avaritia, non crue-
litas modum novit. Ex senatus consultis
plebsque testis saeva exercebatur; et subloci
rubentur vetota privatim.

quae clam commissa capite fuerunt,
eadem, qui paludati fecerunt, laudamus.

Ecce altera quaestio: quomodo hominibus
sibi utendum. Quod agimus? Quae da-
mus praeccepta? Ut parcatur sanguini huma-
no? Quantum est et non nocere cui debeas

prodesse? Magna scilicet laus est, si homo man-
suetus homini est. . . Membra sumus corporis
magni. Natura nos cognatos edidit. . . Haec nobis
amorem interdum nutuum et sociabiles fecit.
Ex illius constitutione miseris est nocere quam
caedi.

De Tra III 2: Violavit legationes rupto ra-
re gentium rabiesque infanta civitatem tulit.

Tacitus

I, 64, 13 frustra adversus actus quærita belli
causa. -

A. 15. 15. illis avaritiam et luxuriam causas b. est

30, 1. quotiens causas belli. . . tuteor

IV, 24, 21 aurum et opes, præcipuae bellorum causæ

4. 25. 15 non nisi duce interfecto requirit belli fore

A. 27. 5. indignissima hæc bellorum condicio est

IV, 71. 1. huc belli status erat.

III, 51. 5 (nec cadunt), ulterius ratio belli periret.

IV, 68, 4 obstat ratio belli

S. 18. 8 ne se mulcer. . . extra bellorum casus putet

I, 89, 2. populus sentire paulatim belli malum

(II, 84, 3. (secundarum conquisitionem) eos esse belli crucis
nervos ostendens.)

14. 33. 16 neque enim capere aut venundare aliquid
quod belli commeratum, sed. . .

II, 69, 6; III, 46, 17; IV, 38, 11 e. c. I, 2, 3; III, 34, 7; 12, 36, 11; 58, 9;
16. 16. 1; I 89, 5; II 78, 33; IV, 22, 13; V, 12, 20 b. externum, -na.
V, 25, 15 b. necessarium.

I, 67, 4. instigum bello fuit avaritia.

P. 35. 9/ Chauci) quieti secretisque nulla provocant
bella, nullis raptibus aut latrocinis popu-
lantur.
12. 39. 5. crebra hunc proelia, et saepius in modum
latrocinii per saltus per paludes.

Faustus

- A. 29. 11. legationibus et foederibus omnium civitatum vires excoherant
2. 58. 2 miserat (ortabanus Romanum), autem, traus ac foedus memoraturus, et cupere renova-ri dextras.
- IV, 67, 12 respicere paulatim civitates fas-que et foedera respicere
- III, 55, 8 foedera sociis, Latium externis et largis
11. 23. 3 promores Galliae.. foederat civitates Romanam primum adiecit
- IV. 67. 1 protectis foederis R-i monumentis
1. 58. 7 violatorem foederis restit, Arui nomen
2. 45. 16 per dona et legationes petrosse foedus (Mardodum)
12. 10. 3 non de foederis signatos
- (6) 30. 17 formarent velut foedus quo principes ce-terarum rerum poteretur, ipse propter nomen retine-ret. -

Tact. (Am.), 4. 14. 3. vetustum aetuli rus

IV, 74. 2. regna bellaque ^{per Gallias} semp. perfringere, donec
in nostrum rus concederetis.

2. 62. 10. rus commercii

~~(4. 14. 3. . . . vetustum aetuli)~~

(IV), 74. 17. pultis. . . Romanis quod aliud quam
bella omnium inter se gentium existant?

II, 69, 6, III, 46

A. 30, 21 auferre frucidare, rapere falsis nomi-
nibus imperium, atque ubi solitudinem
faciunt, pacem appellant (Romani)

15, 19. 5 - jus naturae

I, 84. 25. aeternitas rerum (des richesses) et pax
gentium . . . incolumitate senatus formata
(i. e. wellfredi cf. 16, 28, 14 paxem per orbem
terrae).

D. 7. 18 advenae (freund) et peregrini (auländer)
1. 15. 12 (praetor) cui inter cives et peregrinos
iurisdicere evenisset.

Natae externa bella regum, gentium,
nationum ratio prodeum ita exstructa
sunt, ut praecelare cum eis agantur, quos
vacatos esse patrantur (Cic. pro Sest. 28)

rationes servituti natae (o fuerunt
nobiscum) Cic. de prov. cons. 15.

fore ut nationes externae (nobiscum)
legatos ad populum Romanum mitterent,
ut lex de pecuniis repetundis tollere-
tur (Cic. in Ver. act. 1. 14.)

INTERNATIONAL LAW IN ANCIENT TIMES.

"The International Law and Custom of Ancient Greece and Rome." By Coleman Phillipson, LL.D., &c., of the Inner Temple, Barrister-at-Law. Two volumes. (London: Macmillan.) 21s. net.

Dr. Phillipson has undertaken an ambitious task. His object has been to collect and arrange the material, literary and epigraphic, which must be the basis for our judgment how far, if at all, the ancients admitted or were aware of a system of international law. This is a long piece of work, and it involves a great deal of labour, which has been conscientiously carried out. It is also difficult, because there must always be the doubt to what class of readers the author is appealing. The practical lawyer, though he may be interested in some branches of the subject, so far as it concerns Rome, is not likely to care much about Greece, and he will probably regard the whole matter as something that has a merely historical interest. The historian will wish to distinguish between various periods and between the customs of various parts of the ancient world; he will care rather for the detailed treatment of particular portions than for the arrangement of the whole on a system. The scholar will be reluctant to accept the evidence of any ancient text unless the author takes account of recent critical discussion, while the admission of this point of view would lead at once to the introduction of a great deal of irrelevant matter. Dr. Phillipson claims to write as a lawyer, and he is not afraid to insist on the legal side of his subject. He believes, as against some modern writers, that the ancient peoples both of Greece and of Rome did recognise certain common principles as binding in an international sense, and that the undoubted fact that those principles were often not observed no more militates against the existence of the principles themselves than would a similar admission applied to contemporary politics. He has explained elsewhere his conception of international law, its scope, authority, and subdivisions; his concern in the present work is to show that this branch of legal theory did not begin entirely with Grotius; that Greece and Rome had a real, if in many respects a rudimentary and imperfect, system of international law, and that in some particulars they may even be regarded as in advance of the great seventeenth century jurists. He treats of the conception of law in general among the ancients and of international law in particular, of the relation between the ancient State and foreigners, of naturalisation, asylum, extradition, ambassadors, negotiation and treaties, international arbitration, the usages of war, colonies, questions as to maritime law. In fact he wishes to enable the lawyer or legal student to find, with the aid of the index, a discussion of all the matters connected with ancient international law, illustrated by the citation in full of the chief texts. His volumes cover new ground; for, as Sir John Macdonnell says in his introductory note, no work has previously dealt "fully and systematically with the whole subject"; and if it would be saying too much for Dr. Phillipson to apply the words "full and systematic" to all parts of his treatment, he has, at any rate, gone further in this direction than his predecessors.

It would be unreasonable to criticise him from the point of view of either the historian or the pure scholar, to whom he does not primarily appeal. Dr. Phillipson says that he has "not had any assistance whatever in the composition of the work, or even in seeing it through the press." This disarms criticism, for no one can correct his own proofs with unfailing accuracy. It would be an easy task to point out a number of passages where names are wrongly spelt, references wrongly given, or where the text appears to contain historical blunders of which Dr. Phillipson is quite incapable. But this would not, in any case, be the place for such a list, and anyone who has had experience of similar difficulties will rather be inclined to congratulate the author on the mistakes not being more numerous. The same reason probably accounts for the fact that a later or less important source is sometimes quoted in preference to an earlier one; that, for instance, the reference to the conspiracy of Cylon is confined to a long extract from Pausanias, to the exclusion of the passages in Herodotus and Thucydides which would be more valuable for Dr. Phillipson's purpose, or that the Athenian colonisation of part of the Chalcidian territory is quoted from Ælian without any allusion being given to the different account in Herodotus. The same reason, again, accounts for the omission from the bibliography of some works which one would expect to find there: such as Dessau's collection of Roman inscriptions, which has nearly superseded Orelli-Henzen for ordinary use, or the important sections on the Carthaginian treaties in the introduction to Mr. Strachan-Davidson's "Selections from Polybius," which would have been very relevant to Dr. Phillipson's subject and would have enabled him to strengthen on the historical side a passage which is open to some exception as it stands. Once more, if he had been able to submit the text to a friend, he would have been asked to reconsider some of his allusions to the Roman legateship, to alter his index of ancient authors to a form more convenient for use, to add some discussion (unfavourable if he thought proper) of the views as to Hannibal's desire for a balance of power which are showing signs of becoming popular, to include references to the difficult passages in Thucydides and Xenophon bearing on the relation of the Argives to the sacred truces, and to express some judgment on the two actions of Julius Caesar, in connexion with the Veneti and Usipetes, which have formed the subject of so much unfavourable comment. It is exceedingly unfortunate that circumstances which call only for sympathy should have prevented a meritorious and useful work from being more useful still.

Gai Inst. III 94 Unde dicitur uno casu hoc verbo (m.e. сробана
spondeo, ков. оброта сауче морбу гур. џафдане но кбугуџуџу)
peregrinum quoque oblegari posse, velut si imperator
noster principem alicuius peregrini populi de pace ita
interroget: pacem futuram spondes? vel ipse eodem
modo interrogetur: quod nomen subterlober dictum est,
quia si quod adversus pacem fiat, non ex stipulatu
agitur, sed iure belli res vindicatur.

Должно проследить в хронологич. порядке все
иногда, где гов. о j. d., придавая б. значением древнейшим,
свидетельствам; в них вероятно ясны видны черты про-
тивоположеніе j. d. и j. c., какъ мир и госуд. права (у Цицерона
гораздо яснее, нежели у Лобозубова).

Проследить переходъ рим. jus действующее въ j. d.

Уточнѣн, т. е. существ. права въ положительное международное.

У рим. юристовъ j. d. означается то, что въ последствіи сего

Γορδιον

proclones

βουρδύκει, οφραδύκει, διχιδύκει,
βουρδύκεις

I Σοφισμός (φιδρακτισμός) σοφισμός ή ασφισμός
ή, σιγισμόν
ισοποδιδάξαι - γρημ. γραφ. παρκοργαβιαι

II οφρομενισμός Κορομμιν Κ ανδρουνισμός

III Διαμπερουμε πομα γραφ. ελαφτ
διδιδυκίς с κρολογισμω. ήμυρβύτις (οφθηκ.
nivalisobne)

IV δοτ. ο Γορδιον και κορυδαλλισμ.
βύμβολοι και βουρβούτι

V βασισμός σοφω
- ήπικηχίς

VI οφρομμιν, η παλιντοματι.
βουρβύτις (μικρογρ, πακ τολων, μυα-ειδύκω)

VII δοτ. κωταραλινίτα
lituzero, κυρα η. εφκαμιν βουρβου

VIII Λυρικός Γορδιον - πακ
ειδύκω

IX Κοκκισμός βο παλαιον. Γορδιον
εφνοβιδωβίς τής ειδύκω

X ημεμενικισμός - τελεντρο
κρίσις

XI pacte de famille (Corp. Inscr. Græc.
n° 5367)

AK.
JC
71
230

Defourny Defourny M.

Aristote. Etudes sur la Politique

Paris 1932

IIIe Partie

ch. I. Les systèmes d'évolution	365
ch. II. La famille	389
ch. III. Villages et Nations	434
ch. IV. L'Etat	450
1. L'unité de l'Etat	450 - 475
2. Le but de l'Etat: la paix.	475 - 486
3. La juste guerre: théorie de la guerre pacifique.	486 - 489
4. Les luttes d'hégémonie au IV ^e et au III ^e siècle et la conquête de l'Asie devant le droit de la guerre.	489 - 495
chap. V. La société des Etats	
1. Le programme général d'Aristote.	496 - 497
2. Le pacifisme et l'esprit public.	497 - 500
3. La société panhellénique et la tradition.	500 - 508
4. L'organisation de la société des Etats grecs sous la présidence des rois de Macédoine.	508
a) Le macédonisme d'Aristote.	508 - 512
b) Aristote contre Démosthène.	512 - 527
c) Le fédéralisme d'Aristote et le congrès de Corinthe.	527 - 539
5. Les sources d'inspiration et la nature po- littique fédérale.	540 - 545

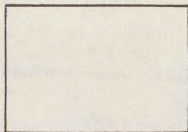
τέλος γὰρ εἰρήνην πόλεμον Polit. β. ιγ σ. 13, 1311-1334 α, β-δ
ἐν δὲ πόλεμον εἰρήνης χάριν Polit. β. ε. γ. 307-1333 β, γ-δ
πόλεμοῦμεν ἐν εἰρήνῃ ἔχομεν Ethica β. γ σ. 1177 β, γ-δ.

ἐπιπέλας. βόνη:

1) εἰρήνη

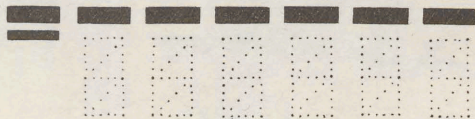
2) βόνη. γὰρ πόλεμον

3) βόνη α. βαρβαρική

Куда Тренин

Кому _____

Индекс предприятия связи места назначения

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

Gotp.

Spißker

Zur Geschichte der internati-
onalen Moral bei den Griechen.

(in Zeitschr. f. österr. Gymnas.
1894 p. 1-11 (n° 1))

Treichler (Tomep)

Th. Sorgenfrey de vestigiis turis q. ho-
merici H. inang. Lips. 1871 82

Kostka de praconibus apud He-
mericum Lycaea 1844.

Gladston studia homerica

Nagelsbach theologia homerica
ed. P. autenriethri Erlange 1864

ap. Otucen Taesius'a.

Persepolis

Darvete

Les représentations en Grèce

Rev. d. Ét. Grecques 1889 (T. II)

Cf. 1) S. et Tr. del'Ac. P. 1890, 3me édition
2) Ac. des Ins. et belles Lettres, Compt. R. 1892 IV Sé. t. XX
3) Hist. de l'É. d. Chartes V. S. t. II et IV (1866 x 1868) p. 166

J. Bloch

Les Lois de la Guerre dans
l'Antiquité Grecque

(Revue de Paris, Sept. 1 1915)

Pistorius Haus, Beiträge z. Gesch. von Lesbos im vierten Th. v. Chr.
na ep. 113 o coropu a Puzanish u. J. 1913

Leaf Walter, On a history of greek commerce
(Journal of Hellenic Studies xxxv, 2)

Caspari A. O. B. the Tauran Confederacy (ibid.)

v. Wilamowitz-Moellendorf H. der Waffenstillstand-
vertrag von 423 v. Chr.
(Sitzungsber. D. K. Preuss. Ak. 1915 xxxix)

W. Leaf

Homer and History

Rep.: The Nation 1916 Sept. Oct. 7 Dec.

7508 Galeota de Pausio 1710. in

1) Из анотаций к Наскоп. Которы. записаны
кажды ватерниус Грозно / Раскрыт дес су-
структуры и характеры. Сопр. дооб. введ
може б. и. сообразных думамая. аяров.
пересмотреть Ксероно резервоара Вещь Которы.
• 1717 и 1718 б.

2) Намсаб Родзе

3) Разускары Wilhelms Matthaei
Кеур. Gorcum (Legnam, N. Laudens, Tr. Victoria,
Joh de Carthagea Lugas, Arvas, Azala, Paul Covarrus,
Vas 1710

Justin de Coulanges Polybe
ou la Grèce conquise par les
Romains

William Damber Reeves State Signe-
ments in Australia
and New Zealand

G.W. Hotsford, E.G. Sihler etc.
Hellenic Civilization

N.-Y. 1915

xiii - 719

Audinet

Traces de dr. rom. dans l'Étrurie
et l'Étrurie (cf. droit)

Muehl M. Isocrates v. H. VR Steen

" Die polid. Steen des Isocrates

" Die polid. Steen des Isocrates
(Isocr. Paueg. 1874)

ca. 1000. Soc. ~~1874~~

Burn Greek Sea-Power 726-540 B.C.
Journal of Hell. St.

v. xlvii - 1927 - pp. 166f.

p. 168

Thalassocrats	Isocrates
Egyptians	before 720
Chalicians	720 - 660
Megara	660 - 599
Cosians	599 - 581
Phocaea	581 - 537

acmillan's New Books.

The International Law and Custom of Ancient Greece and Rome.

By COLEMAN

PHILLIPSON, M.A. LL.D. Litt.D., of
the Inner Temple, Barrister-at-Law,
Author of 'Studies in International
Law,' &c. With Introduction by Sir
JOHN MACDONELL. In 2 vols. 8vo,
21s. net.

[Tuesday.

Niccolini Giovanni
La Confederazione Adica

Paris 1914

XII-348

Epimonda Mayer

X.40

Les Lignes Adicane, Suisse
Neuchâtel

Genève 1907
2 vols

Meister R

Aristoteles als ethischer
Beurtheiler der Projes

N. J. f. Pädagogik
o capit. bonne 1915 481-94

Aristoteles

J. Kunkel Die soz.-ök. Grund-
lagen der St. v. N. v. N. v. N. v. N.
von Aristoteles

Lpz. 1911

XVI-146

J. Mallet Les premiers établissements des Grecs en Egypte au VIII et au VI siècles
P. Leroux, 1893 in 4°, 499 p. Prix: 30 fr. (or. *Ornithoglossum* *epistole*, Guisard & Riv. Cat. 94 n. 7)

Makedonien u. Thaumakien.

O. Müller Ueber ^{die} Wohnsitze, die Abstammung u. die ältere Geschichte des Ma-
keden. Volkes 1825
Flahe Geschichte Makedoniens 2 Bde 1832-34.

J. G. Droysen Geschichte des Hellenismus 2 Aufl. 1877

Schräfer Demosthenes u. seine Zeit 3 Bde 1856-58

Rüstow u. Köchly Geschichte des Griech. Kriegswesens. Aarau 1852

oncken Staatslehre des Aristoteles

Μεταίκιον

Μεταίκιον μὲν ἔστιν ὃ ἐξ ἐπιπέδου πόλεως μεταίκιον
ἐκ ἐπέδου καὶ μὴ πρὸς ὕψος ὡς ζήνος ἐπιπέδου, ἀλλὰ
τὴν οἰκίαν αὐτῆς κατασφραγίζοντας ἐπίδοτο δὲ τῶν
αὐτῶν καὶ ἕκαστον ἔσας δεξιμὰ δὲ καὶ, ὅπως ὦρα
μὲν μεταίκιον.

Αἰσχροκ. Μεταίκιον

Τῶν μεταίκιων ἕκαστος προστάτης ἔχει κατὰ νόμον
ἕνα τῶν ἀδελφῶν, καὶ δι' αὐτῶν τὸ τὲ μεταίκιον τί-
θεται κατὰ ζήνος καὶ τὰ ἀδελφὰ διοικεῖται. ὅταν
οὖν τις δοκῶν εἶναι μεταίκιος προστάτης μὴ ἔῃ,
ἢ μὴ δῶ τὸ μεταίκιον ἢ ἀδελφὸς εἶναι πόλεως, ἢ ἀρχὴν
μεταίκιον εἰς τὴν αὐτὴν, ὁ βουλευόμενος δὲ τὴν
εἰσαγεῖ πρὸς αὐτὸν ἢ τις δεξιμὰ ἐπιστάσιον"

Suida. Αἰσχροκ. Μεταίκιον

Ἰσοτελεῖς

Ἰσοτελεῖς, μεταίκιον τὰ μὲν ζήνοσιν ἰσὺν μὴ τὲ-
λοῦνται, τὰ δὲ ἴσα τοῖς ζήνοσιν τελοῦνται.

Βερκελ. Aneet. gr. I, p. 267.

Τρεψίς

(υποστροφική)

ὅτι καὶ ζήνοσιν τῶν ἐκλυσιῶν μεταίκιον ἀγορεύοντα
(Lobanov, Declam., 28)

Μηδία ζήνοσιν μὲν (Scol. Αἰσχροκ., Παιδαγ.) (υποστροφική)

εἶναι δὲ αὐτῶν οἰκίαν ζήνοσιν ὡς ἀγορεύοντα τὴν τὴν ζήνοσιν
(Βερκελ. Inscri. græc. 90, 92)

Мир и закон

Thucyd. I 78. 144. - II. 79. несправ. в оном. на сирма? запис-
кация (Beifant 217 9.16-17) VII, 18

Beifant 217 9.16-17 (P. J. Gr. 86. 2556/p. 18)
3rd Rangabé Aut. Hell. II n. 451.

Westlake Without society, no law, v. l. no society. When we assert that
there is such a thing as int. law, we assert that there is a society
of states: when we recognize that there is a s. of st., we see
that there is int. law. - Право имеет одною сущ.: государство
и государство. Мир и закон. Внутреннее общество и закон. -

Мир и закон по отношению к внутреннему праву и государству. Мир и закон
по отношению к другим государствам. Мир и закон по отношению к
народу. Мир и закон по отношению к другим народам? Мир и закон
по отношению к другим народам? Мир и закон по отношению к другим народам?

Wertkarte 158 zum Preisverkauf d. An. 27

Specimen

Catellani, E. Il diritto internazionale privato nell'antica Grecia.

Roma, tipografia Vaticana 1892, 52 p. *opere di Studi e documenti di storia e diritto* 1892, v. 31

Clerc Michel Les mètiques athéniens. Étude sur la condition des étrangers domiciliés à Athènes. P., Thorin, 1899, 475 p.

Etore Ruggiero L'arbitrato pubblico in relazione col privato presso i romani, in 8°, Roma, S. Paolucci, 1898.

Mouleaux, P. Les Proxénies grecques. Paris 1886 In. in 8°

Geppoy *опетимоние ггарологу Треим*
(Rev. d'hist. dipl.)

Szantó Emil Das Griechische Bürgerrecht. Freiburg i. B. Mohr. 1872, 8°, 181 p.
(*Греческое гражданство в древности, в средние века, в новое время*, *Курс ист.* 1894, t. 54, p. 394-411.)

Mallet *Премьеры и заложения греков в Египте au Zeit der Griechen*
P. 1893, 499 p. 30 fr.

H. H. Meier de proxenora, s. de publico Graecor. hospitio Halis (1830) 1848 4°
(Westermann, de publ. Ath. honor. Lips. 1830)

abest P. N. Wetske *Contrôlérations hist. et dipl. sur les ambassades des Romains comparées aux modernes* (Zwischen 1834)

abest P. N. Wachsmuth *Tuzg. quale attor. apud Graecos ...* Altona 1822 8°

abest P. N. Repper *de antrope iure q. prolusio Bonn.* 1823 4°

abest H. N. Turrettini *de legationibus publicis apud Athenenses Geneva* 1891

Ch. Tissot *des Proxénies grecques et de leurs analogues avec les substitutions consulaires modernes* Dijon 1863, 2°

Bürgel *de Pyläisch-delphische Amphiktyone* 1877

Dubois *des loques d'athéniens et achéennes* 1884

Sed. Bre. Recuperatio dei Romae Braunschweig 1837 8°

A. Jeffrey Les arroyos de la dybl. R. i. Hist. dybl. 87 p. 560

Christ. Aug. Heine Clodii. Apologiae Ulpiani, sive de notatione
suis q. a. purem. li. accurate distinguenda Lyptine 1811

Conradus. de feodalibus et j. p. populis R. i. Helv. 1734
14 scripta minoris ad Perusia Halle 1823 S. 259

Laws de feodalibus Romanis. Deutsch-Cron 1842

Rein. Feodales. in Parly's Realencyclop. Bd 8 St. 43. 1844 S. 466.

Brandes de feodalibus R. omni sacerdotibus (Fakri's Jahrb. Suppl.
Bd. 15 1849 S. 529)

Wetzel, de feodalibus Cron. 1854.

6

Frey's

^{Schömann} Antiquitates juris publici Graecorum: 1838.

Schoemann Antiquitates Graecae (de jure coloniarum) VII de rusticitate juris gentium

Wachsmuth De jure g. quale obtinuerit apud Graecos ante bellorum cum Persis
gestorum instituta 1762.

Schroederi Disp. phil. de praeconibus, eorumque apud Graecos praecipue officiis

Potterus archeol. III. c. 7. De praeconum apud Graecos officiis (Harles?)

Meier und Schömann J. Altischer Prozess 1824. Preisschrift

Meier De proxenia Halle 1843

Ch. Tissot des proxénies Grecques et de leur analogie avec les substitutions consulaires no-
vernel, P. 1863.

Hüllmann Handelsgeschichte der Griechen

Heffler Atheniätsche Gerichtsverfassung 1822

Raoul Rchette Histoire des colonies Grecques. 4 vols.

Fischer Über die Bildung von Staaten u. Bünden im alten Griechenland Basel 1839

J. Grote A History of Greece 12 vol. Lond. 1846-56

Curtius Griech. Geschichte 3 Bde 5 Aufl. 1880.

Silbert Handbuch der Griech. Staatsalterthümer 1881

A. Böckh Staatshaushaltung der Athener 2 Bde 1827 (IDD. 2 A. 1861)

H. Wachsmuth Hellenische Alterthumskunde 2 Aufl. 1866

J. F. Schömann Griech. Alterthümer IDD. II. 3 A. 1878.

Köhler Urkunden u. Untersuchungen zur Geschichte des Delph.-Athenschen
Bundes (Mitt. d. Berl. Acad 1869)

H. Bürgel Die Pyläisch-Delphische Amphictyonie 1877

M. Dubois Les loyges Etoliennes et Achéennes. Leur hist. et leurs institutions
122. 1884

De antiquo jure gentium Heffler. Bonn 1828

Das Ver. im Alterthum Müller-Tschiers Leipzig 1878.

Études sur l'hist. de l'ém. Laurent 7. 1878.

Beiträge zur Pr.-gesch. u. Wirtsh. 1843 Pütter

⁵²
(Trenis)

Thumser Lehrbuch d. griech. Staatsalterthümer 6. u. VII 528 S. Freib. 1/18. 16. A.
(1872?)

Scala Rudolf von. Die Studien des Polybios. Stuttgart. 1870. XVI-444 S.
(Nada o usp. novonstara).

Molm H. Griechische Geschichte von ihrer Ursprung bis zum Untergange der Selbstständigkeit
(vrem robonnina) 4 Bde. Berl. 1844. (15. A.)

Schwegler Gesch. der Griech. Philosophie, herausg. von Köstlin 1859

H. Hildenbrand Gesch. u. System der Rechts- u. Staatsphilosophie 1 Bd. 1860

Silow Ueber das Verhältniss der Griech. Philosophie im Allgem. u. im Besonderen
zur Griech. Volkreligion 1876

W. Oncken Die Staatslehre des Aristoteles in hist. polit. Kurzfassen. Leipzig. 1876.

Speeius

Sonne E. De arbitris externis, quos Graeci adhibuerunt
ad lites et contestatas et peregrinas componendas
quaestiones epigraphicae. Dissert. Götting 1887

or. νεμετέπειτα.
Cōgracu est cōgracu
mystac. e. rōf. 177. cōgr.
Dacu mōt. cōgracu m. cōt.
Adu mōt. cōgracu m. cōt.
(m. i. g. a. d. c. h. e. p. e. ...)

Meier Dr. Privatschlichter u. Dr. öffentl. Diäteten Athen

Perrot Doct. public et privé d'Athènes

Hubert De arbitris Atticis et privatis et publicis. Neunyn. duceff.
1885z.

Martin A. Quomodo Graeci et peculiariter Athenienses foedera
jure jurando sangerunt. Paris 1886.

Schömann E. J. Antiquitates juris publici Graecorum Lipswald 1828 in 2° pars VI

" " " Juristische Alterthümer. Berlin 1859 Bd. II S. 1-115 Dr. internat. Verhältnisse.

Wachsmuth Jus gentium quale obtinuerit apud Graecos ante bellum cum
Persis gestorum initium. Kiliae 1822.

Turetti De legationibus publicis apud Athenienses. Genavae 1841.

Bella

Augusti. ~~XLII, 168~~

~~L VII, 449~~

~~CXCIX 587, 609~~

~~LXXXII, 639~~

~~XLVI 115~~

~~CXXV 840~~

~~CLIII 598~~

~~CXXII 721, 725~~

~~CXXII 671~~

~~CCVII 1052~~

~~CCXIV 308, 312, 325, 334~~

~~CCXIII 269~~

~~CLV, 965 of Tancredus, Franci, Antiochia, Jerusalem, Rothorra, Bernardus~~

~~CLXXXVIII, 642~~

~~CLV 1084, 1091~~

~~CLXXXII 493, 590, 741~~

~~arma LVI 985~~

Spergus
necropus

~~Secretum beati Ieronis Loranis 1561 f^o Pars X de huncordis~~

~~utitur pag. 222~~

~~Nellum quod dicitur patrum, leu-~~

~~Quod Chr. discipl. non omnia bella culpa
inf.~~

(pag. 332)

ταύτην ἀδικίαν πρότερον τοὺς ἴσους νόμους
πρόσφορον ἀδικία καὶ τοὺς ἀδικῶν νόμους
πρόσφορον ἀδικία (καρπία) ἀδ. Callimach. 534.

Δύο πύρ καὶ αἰτία ἀδικίαν τὰ ἴσους ἀδικῶν
νόμους, λέγω δὲ νόμους καὶ εἰρήνην

Bürgel

Die Pylaeische Sch-
phische Amphidyonie

1877

Dubois

Les lignes étol. et aché-
ennes

1884

Tissot C⁶.

Les provinces grecques
et de leurs analogies avec
les institutions considérées
modernes

1863